

காற்று வெளி

கலை இலக்கிய இதழ்

● மார்கழி - 2021

காற்று வெளி

கலை இலக்கிய இதழ்

மார்கழி - 2021

படைப்புக்களின் கருத்துக்களுக்கு
படைப்பாளர்களே பொறுப்பு.

ஆசிரியர் : சோபா

வடிவமைப்பு : நெகிழன், 7904748374

படைப்புகள்

அனுப்ப : R.Mahendran,
34 Redriffe Road, Plaistow,
London, e13 0JX, UK

மின்னஞ்சல் : neythal34@gmail.com
mahendran54@hotmail.com

காசோலைகள் : R.Mahendran எனும்
பெயருக்கு எழுதுங்கள்.

நன்றி : இணையம்

வணக்கம்,

மார்கழி (2021) காற்று வெளி மின்னிதழுடன் சந்திக்கிறோம்.

படைப்பாளர்கள் தொடர்ந்து தரும் ஆதரவே காற்று வெளி இன்றுவரை பயணிக்க முடிந்திருக்கிறது. ஆரம்ப இதழ்களை நினைத்துப் பார்க்கையில் அமரர். வெ. நாராயணன் (காஞ்சிபுரம் இலக்கியவட்டம்) அவர்களின் ஒத்துழைப்பில் இன்றுவரை நினைத்தபோது வரும் இதழாக ஆரம்பித்தபோது பலரும் கிண்டலடித்ததும் உண்டு. அப்போதே 1000 பிரதிகளை அச்சிட்டு விநியோகம் செய்திருந்தோம். கண்காட்சியில் காட்சிப்படுத்தியபோது வழமையான நினைப்பில் இலவசமாகவே எடுத்துச் சென்றமையும், இதுவரை சந்தா பற்றித் தெரியப்படுத்தியும் யாரும் கண்டுகொள்ளவில்லையே எனும் வருத்தமும் உண்டும். ஆனாலும் ஏதோ ஒரு உந்துதல் நம்மை வழிநடத்துகிறது.

நூல், இதழ்களின் அறிமுகத்திற்கு ஒரு பிரதியாவது கேட்டிருந்தோம். யாரும் கரிசனை கொள்ளாத சூழலில் அதுபற்றிய எதிர்பார்ப்பே எனி இல்லை என்பதும் உண்மை.

காற்று வெளி தைமாத (2022) இதழை மொழிபெயர்ப்புச் சிறப்பிதழாக கொண்டுவரவுள்ளதால் படைப்பாளர்களிடமிருந்து படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

புதிய படைப்பாளர்களையும் அறிமுகம் செய்வதன் மூலம் புதியவர்களையும் இணைத்துக்கொள்ளலாம்.

புதிய ஆண்டில் நிறைய கனவுகளோடும், புதிய அத்தியாயங்களைத் திறக்கும் ஆண்டாகவும் எதிர்பார்த்து, யாவரும் நலமுடன் வாழவேண்டி பிரார்த்திக்கொள்கிறோம்.

புத்தாண்டு வாழ்த்துகளுடன்,
சோபா

● ப.தனஞ்செயன்

365 நாட்களிலும் மழை

வேண்டும் என்ற தருணத்தில்
வானம் பார்த்து வேண்டினார்கள்
கடுமையாகக் காய்ந்து கெடுத்தது
வேண்டாம் என்ற பொழுது
தீவிரமாகப் பெய்து கெடுத்தது
எப்பொழுதும் துயரத்தோடு
அழுது தீர்க்கும்
உழவனின் கண்களில்
என்றுமே ஓயாது
பெய்து வருகிறது
வருடம் முழுவதும்
கண்ணீர் மழை
எந்த பருவத்திலும்
அவர்களின் இமைகள் ஈரத்தோடும்
இதயம் காயத்தோடும் தவிக்கிறது
துளிர்ந்துக் காய்ந்தும்
அழுகியும் போகும்
விதைகள் அவர்கள்.

● கலை

வீணாக்கி
கொண்டிருக்கும்
நமக்காக
மேகம்
நமத்து போனாலும்
தள்ளாடி
எங்கேயோ
மீண்டும் போகிறது
வற்றிய கண்ணீரோடு
தண்ணீர் தேடி...

● புஷ்பா கிறிஸ்தி

மழலையும் குழந்தையும்

அன்புத் தந்தையின் ஆயிரத்து வித்தொன்றை
அன்னைக் கருவறையை அழகுடன் நிறைத்து
சின்னக் குழந்தைச் சித்திரமாய் உதித்த
சின்னமே அன்னமே சிரிக்கும் பொக்கிடமே
முத்தம் கொடுத்திடும் முத்துமணி மாலையே
நித்தம் இசைக்கும் நித்திலத் சங்கொலியே
புத்தகம் போல புத்தறிவூட்டும் பெட்டகமே
வித்தகம் செய்திடும் விளையாட்டுச்
செண்பகமே
இருக்கும் உலகை இரண்டாக்கும் சாமர்த்தியம்
உருவம் காட்டும் உன்னதக் சந்தமே
சருகுக்கும் உயிரூட்டும் சந்தணக் குடமே
வருத்தமும் நீக்கும் வாஞ்சையுள்ள மலரே
இதயம் நிறைக்கும் எழிலுள்ள கவிதையாய்
உதயம் தந்திடும் உன்னதச் செல்வமாய்
மிதக்கும் வானத்து மின்னல்க் கொடியாய்
பதக்கும் கொண்டுவரும் பாசமுள்ள
வெண்ணிலவே
மாலைச் செம்மேக மஞ்சள் வானமாய்
காலை நேரத்துக் கருங்குயில் கானமாய்
வேலை செய்பவர்க்கு வேளைச் சாப்பாடாய்
சேலை மூடிக்கொண்ட செய்பவளச் சிற்பமாய்
எங்கும் நிறைந்திட்ட என்றன் செல்வமே
இங்கு வந்திட்ட எழிலுருவே கண்மணி
பங்கம் இல்லாத பவுத்திரமாய் வாழ்ந்திடவே
சங்கத் தமிழாகச் சரித்திரமே படைத்திடவா..

● இனியவன் காளிதாஸ்

போதும் உங்கள் கரிசனங்கள்

சதா என்னையே உற்றுநோக்கும் உங்கள்
விழிகளால்
நான் அவ்வளவு களைப்படைகிறேன்..

என்விரல்கள்

சுடுநீர்

தேடுகையில் நீங்களோ தேநீரை
நீட்டுகிறீர்கள் அது எனக்குள் இன்னும்
கொஞ்சமாய்க் குளிரையே மீட்டுகிறது..

கொஞ்சமாய் மழையில் நனையும் கூரையே
போதுமெனக்கு நீங்களோ
வெண்பளிங்கு மாளிகையில்
குடியேற்றுகையில் மூச்சு முட்டுகிறதெனக்கு..

கொஞ்சம் பொதியெடுத்து முதுகில்
பூட்டுகையில் அத்தனையும்
வழித்தெடுத்து உங்கள் பின்புறத்திலேற்றி

என் பாதங்களில் நீங்கள் கட்டும்
சக்கரங்களில்
சிறைபட்டுப் போகிறேன்..

கூட்டுப் புழுக்களே

போதும் உங்கள் கரிசனங்கள்., இறகு
முளைத்த என்னை எப்போதுதான்
வண்ணத்துப்பூச்சியென நம்பப்போகிறீர்கள்?

● கவிஞர். தக்ஷன்

இரவின் சிறகு

உதடுகளோடு உதடுகள்
கவ்வ நேர்ந்த அவ்விரவை
முத்தமென்று பெயரிட்டழைத்தாய்

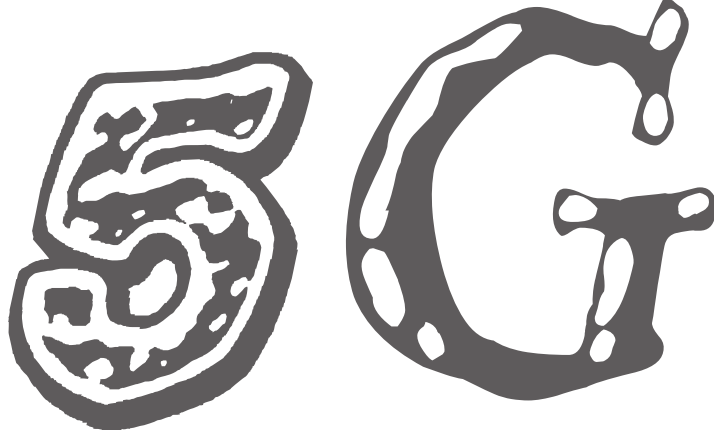
ஸ்பரிஸ பரிமாறலில்
உயிர் வெட்டி உயிர் நிரப்பிய கனத்
தருணத்தை
ஆலிங்கனமென்றாய்

நழுவி உடைந்த உன் புன்னகையின் நிறம்
அறையெங்கும் வழிந்தது

மரணத்தையொத்த நொடியின் இழைகள்
அறுந்துப் பின்னிய உச்ச சூழில்
பித்தேறுகிறது மகரந்தத் துகளின் மஞ்சள்
புள்ளிகள்

உன்
கண்கள் வெறித்த நீல விளக்கொளியில்
சுவர் பற்றி வெகுநேரம் அசையாமல்
உட்கார்ந்திருக்கிறது
வழி தப்பி வந்துவிட்ட ஒரு சாம்பல் நிறப்
பட்டாம்பூச்சி

நீ
முத்தமென்று பெயரிட்டழைத்த
அவ்விரவுக்கு
அதன் சிறகிருந்தது

5G

மாஸ்டர் ராகேஷ் நீங்க சொன்னது உண்மையா போச்சு ?

இப்ப பரவிக்கிட்டு இருக்கிற அந்த டெத்விட் வைரஸ் நோய் இயற்கையா உருவானது அல்ல அந்த ஹூனா நாட்டோட அரசு சொன்னதால அங்கயுள்ள சைன்ஸ்டிஸ்ட் தான் செயற்கையா உருவாக்கி இருக்காங்க இந்த வைரஸ் மூலம் அந்த நாட்டோட வயசானவங்களை கொல்லுறது மட்டுமில்லாம மூன்றாம் உலகப்போரை பயோ வார் மூலமா மற்ற நாட்டுக்கும் அழிவை நோய் தொற்று மூலமா பரப்பி இருக்காங்க. அவங்ககிட்ட சரியான மாற்று மருந்து இருந்ததால அவங்க நாட்டுல துளி கூட பாதிப்பில்லை.அவங்க நினைச்ச மாதிரியே அந்த நாட்டுல உள்ள அறுபது சதவிகிதம் உள்ள முதியவர்களை இந்த வைரஸ் மூலம் கொன்று இருக்காங்க.அதுமட்டுமில்லாம இந்த வைரலை வச்சு நிறைய நிறைய வணிக நிறுவனங்களையும் உருவாக்கி உலகளாவிய ஷேர் மார்க்கெட்டுல நம்பர் ஒன் இடத்தை பிடிச்சுட்டாங்க.

ஒரு நோய் உருவான சில நாட்களுக்குள்ளயே எப்படி ஆயிரக்கணக்கான மாஸ்க் கம்பெனிகள்,சானிடைசர் கம்பெனிகள்,தடுப்பூசி உருவாக்க கூடிய லேப்ரெட்டரிகள், மூன்றே நாளில் பத்தாயிரம் டிரீட்மெண்ட் செய்ய கூடிய அளவில் மல்டிபிள் வசதி உள்ள மருத்துவமனைகள் எப்படி உருவாக்க முடியும் இதையெல்லாம் இதற்கு முன் பொருளாதாரத்தில் முன்னணியில் உள்ள நாடுகளால் கூட செய்ய முடிய வில்லையே.இதை சாதாரணமா ஒரு ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடியே நீங்க சொல்லிடங்க ஆனா அந்த ஸ்டெரிக் கா நாட்டோட ரா ஏஜெண்ட் இப்ப தான் இதையெல்லாம் கண்டுபிடிச்சு இருக்கான்.இதையெல்லாம் நிரூபிக்க சரியான ஆதாரங்கள் இல்லாததால் அந்த ஹூனா நாட்டை எந்த நாட்டாலும் எதுவுமே செய்ய முடியலை

எப்படிடா நிரூபிக்க முடியும் அந்த வைரலை உருவாக்குன லேப்ரெட்டரியை பாம்ப் வச்சு தகர்த்துட்டாங்க,அந்த சைன்டிஸ்ட் எல்லாரையும் விபத்து போலவும்,நோய் தொற்று போலவும் செயற்கையாய் ஏற்படுத்தி இயற்கை மரணம் போல கொன்னுட்டாங்க.பணம் உள்ள நாடு தரமான மருந்து,மருத்துவமனையை வச்சு தப்பிக்கும்.நம்மளை மாதிரி ரெண்டாயிரத்துக்கும், ரெண்டாயிரத்து ஐநூறுக்கும் கியூவுல நின்னு வாங்குற குடும்பங்களையும்,வாங்கிய பணத்தை டாஸ்மாக்குக்கு எடுத்து சென்று கூட்ட நெரிசலில் அடித்து பிடித்து சரக்கை வாங்கும் குடிமகன்களை பெரும்பாலும் கொண்ட நம்ம நாட்டை அந்த கடவுளும்,விழிப்புணர்வான ஒரு சில மருத்துவர் மற்றும் செவிலியர்களின் செயல்பாடும் தான் காப்பாத்தும்.

சமூக இடைவெளியை பேருக்கு கடைபிடிக்காம மக்களும் உண்மையா கடை பிடிக்கணும்,தேவையில்லாம வெளியே செல்வதை தவிர்க்கணும்,விழா கொண்டாட்டங்களை தவிர்க்கணும்,யாருக்கிட்ட பேசுன்னாலும் ஒரு ஆறு அடி இடைவெளி விட்டு பேசணும்,வீட்டில் உள்ள சமயங்களை தவிர மற்ற நேரங்களில் முகக்கவசம் கண்டிப்பா பயன்படுத்தணும். தனியார் மருத்துவமனைகளும் இந்த இக்கட்டான நிலையிலும் பணம் பண்ண எண்ணாமல் அரசு மருத்துவமனைகள் போல சேவை செய்ய எண்ணணும்.சரியான திறமையுள்ள மருத்துவர்களையும்,என்னை போல,உன்னை போல உள்ள சைன்டிஸ்ட்களின் செயல்பாடுகளுக்கும் இந்த அரசு முக்கியத்துவம் தந்து அனுமதி தந்தா தான் இங்கே எல்லாமும் மாறும்.மாற்றம் மாறும் அரசுகளிடமிருந்து மட்டுமல்ல நம்ம மக்களிடம் இருந்தும் தான் வரணும்.

செபாஸ்டின் இப்ப நடந்துக்கிட்டு இருக்கிற நோய் தொற்றின் விளைவுகளை ஒரு ஆறு மாசத்துக்கு முன்னாடியே கண்டுபிடிச்சிட்டேன் ஆனா அதை வெளியில சொன்னா நானும்,என் குடும்பமும் வணிகம் பண்ண நினைக்கும் பிசினஸ் மாபியாக்களால் அழிய நேரிடும் அதனால தான் என் அஸிஸ்டண்ட்டான உனக்கு மட்டும் சொன்னேன் உன்னையும் வெளியே யார்கிட்டயும் சொல்லவேணான்னு சொன்னேன்.இப்ப இன்னொரு விஷயத்தையும் கண்டுபிடிச்சு இருக்கேன் ஆனா அந்த விஷயத்தை நானே மக்கள்கிட்ட யூ ட்யூப் மூலமா நேரிடையா சொல்லலாம்னு முடிவு பண்ணி இருக்கேன் அந்த விஷயத்தை சொன்ன மறு நிமிஷம் நான் உயிரோட இருக்கிறது சந்தேகம் தான் அந்த விஷயத்தை நான் சொல்லுறதுக்கு முன்னாடி நீ இந்த நாட்டை விட்டே போயிடு ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்கு போனதுக்கு அப்புறம் உன் அடையாளத்தை மாத்திக்கிட்டு வாழு ஏன்னா என் அசிஸ்டண்ட் நீன்னு தெரிஞ்சா உன்னையும் கொல்லுறதுக்கு சான்ஸ் இருக்கு

என்னங்க மாஸ்டர் சொல்லுறீங்க

ஆமாம் செபாஸ்டின்.நாம்ம உயிர் வாழுறதுக்கு ஆக்சிஜன் தேவை அந்த ஆக்சிஜன் பறவைகள் எச்சமிட்ட விதைகள் மூலமா உருவான மரங்கள் மூலமா தான் கிடைக்குது பூக்களிடமிருந்து மகரந்தங்களை உறிந்து இந்த பூமியெங்கும் தேனீக்கள் தான் பரவச் செய்கிறது.இந்த பறவைகள்,தேனீக்கள் இல்லாமல் இங்கு எதுவும் தானாகவே நடைபெறாது.இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் படிப்படியாக நின்று போகும்.

பறவைகள்,தேனீக்கள் இல்லாமல் நம்முடைய வாழ்க்கை ஒவ்வொரு நொடியும் நரகமாய் போக போகிறது.சுவாசிக்கும் காற்றுக்கு தெரு நாய் மாதிரி அலைய போகிறோம்

என்ன மாஸ்டர் சொல்றீங்க

ஆமாம் செபாஸ்டின் வளர்ந்த சில உலக நாடுகளே அனுமதி தராத 5C அலைக்கற்றுக்கு நம்ம நாடு அனுமதி தந்து இருக்கு இது ஒவ்வொரு ஊருக்கும் நடைமுறைக்கு வரும் போது அந்த ஊரில் உள்ள பறவைகளும், தேனீக்களும் அந்த அலைக்கற்றின் வீரியத்தால் முதலில் இறந்து போகும் அவ்வளவு ஏன் நாம் வளர்க்கும் பூனை, நாய், ஆடு, மாடு போன்ற விலங்குகள் கூட நோயுற்று இறந்து போகும் கடைசியில் மனிதர்களாகிய நாமும் சுவாசிக்க காற்று இல்லாமல் நோயுற்று, உடல் பாகங்கள் செயலிழந்து கொடுரமாய் இறந்து போவோம். இந்த 5C அலைக்கற்று இன்னொரு கொடுரமான விஷயத்தையும் செய்ய போகிறது

என்ன மாஸ்டர் சொல்றீங்க ?

ஆமாம் செபாஸ்டின் இப்ப பரவிக்கிட்டு இருக்கிற DNA இல்லாத டெத் விட் வைரஸ் இந்த 5C யோட வீரியத்தால் கொடுரமா வேறொரு RNA வை உருவாக்கி மனிதர்களின் உடலில் கொடுரமான கேன்ஸர் போன்ற தோல் வியாதியை உருவாக்கி நம்முடைய கண், கை, கால்களை செயலிழக்க செய்து இறுதியில் நம்ம உயிரையும் குடிக்க போகிறது. இந்த நாடு மனிதர்கள் வாழவே தகுதி இல்லாத ஒரு நாடாக மாறப் போகிறது

இந்த விஷயத்தை தான் அடுத்த வாரத்தில் யூ டியூப் வலைத்தளத்தில் சொல்ல போகிறேன் செபாஸ்டின். இந்த வீணா போன மாஸ்டர்கிட்ட உள்ளது இந்த ஒரு லட்சம் தான் இதை வாங்கிக்கிட்டு ஏதாவது ஒரு நாட்டுக்கு போய் கூலி வேலை செஞ்சாவது பொழைச்சுக்கோ. கெட்டவனா வாழறதா இருந்தா இந்த சைன்டிஸ்ட் வேலையை தொடர்ந்து பண்ணு, நல்லவனா, இந்த மக்களுக்கு நல்லது பண்ணணும், உண்மையை சொல்லணும் நினைச்சே என்னை போல நீயும் செத்து போய்டுவ.

எங்கே போனாலும் நல்லா இரு, நல்லவனா இருக்காதேன்னு செபாஸ்டினை வாழ்த்தி அனுப்பினார் ராகேஷ்

ஒரு வாரத்திற்கு பிறகு

5C அலைக்கற்று டெத்விட் வைரலை எப்படி உருமாற்றும் என்பதை ராகேஷ் தன்னுடைய யூ டியூப் சேனல் மூலம் சொன்னார் அந்த வீடியோவை சில நூறு பேரே பார்த்த நிலையில் அந்த காணொளி அந்த சேனலில் இருந்து நீக்கப்பட்டது. அடுத்த சிலவாரங்களில் ராகேஷும் மர்மமான முறையில் இயற்கையான மரணம் போல சில மருத்துவ மாபியாக்களால் கொல்லப்பட்டார்

சில வருடங்களுக்கு பிறகு

ஒரு உலக நாட்டின் தொலைக்காட்சி செய்தியில்

4C அலைக்கற்றே விரைவாய் செயல்படும் நிலையில் பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு ஆதிநாடு 5Cக்கு ஒப்புதல் அளித்ததால் அந்த அலைக்கற்றின் வீரியத்தால் டெத் விட் வைரஸ் உருமாற்றம் பெற்று வைட் பங்கல் என்ற புதிய நோயை உருவாக்கி ஏராளமான உயிரை பலி வாங்கியுள்ளது. ஆதி நாட்டிலிருந்து வேறு நாடுகளுக்கு வருகை, புறப்பாடு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை உலகநாடுகளின் கூட்டமைப்பு ஒரு சேர முடிவெடுத்துள்ளது

● கவிஜி

வெளி நடனம்

என்னால்

இயலாதவற்றைத்தான்

அந்த மலை உச்சி வைத்திருக்கிறது

நான் முன்னோக்கி நடப்பதும்

பின்னோக்கி நடப்பதும்

நடக்காமல் இருப்பதும் பொதுவானது

பசித்த ரொட்டித் துண்டின்

வடிவத்தை வயிற்றுக்குள்

பொருத்திக் கொண்ட நான்

பெரும்பாடுபட்டு பறவையாகி

இருக்கிறேன்

கொத்தித் தின்னவும்

தத்தித் தாவவும்

ஒரு கனவிருக்கிறது எனக்கு

எதன் மீதும் கட்டவிலும் அற்புதத்தை

நான் மிக மிக பொறுமையாக

கையாளுகிறேன்

கடந்து போவதற்கு சாத்தியமாக

சமயோசித புத்தியை பெரும்பாறை

உருண்டதில் கண்டு கொண்டேன்

நிற்பவையின் நிறத்தை சிறகாக்கி

கொண்டை ஊசி வளைவு

தாண்டுகையில்

நேர்கோட்டு சிந்தனை முளைக்கலாம்

பிறர் நோக்கும் பார்வைக்கு நான்

கண்களில் இல்லை

சுவரற்ற வெளியின் கட்டற்ற சுதந்திரத்தின்

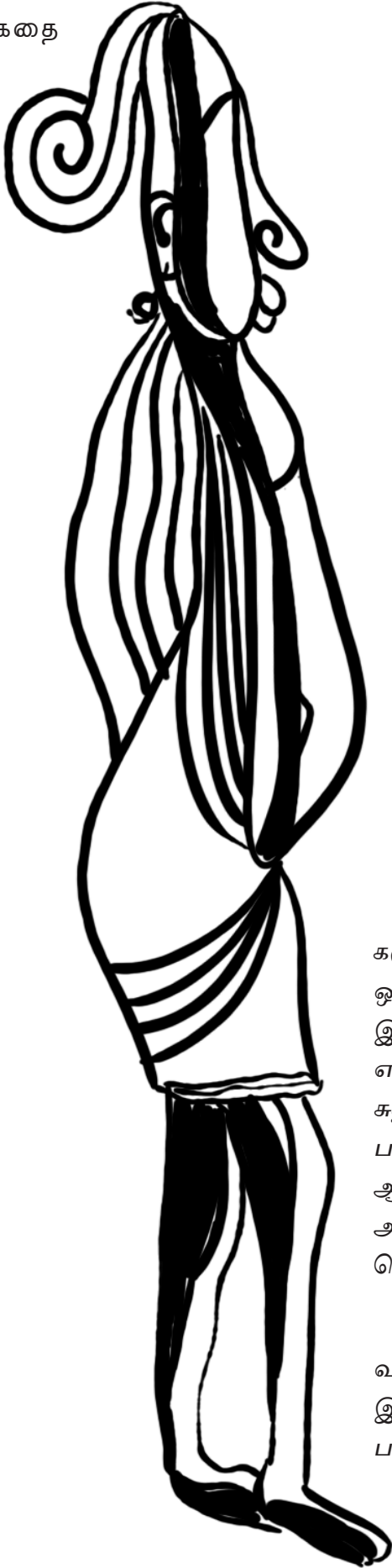
பெரும் கூச்சலோடு நான் இசைகிறேன்

உயரத்திலிருந்து தவற விட்ட இறகுக்கு

என் தவம் இருக்குமெனில்

வெளி முழுக்க

இனி என் நடனம் தான்..!

தீடும் தீராத வலியும்

பொன்னிற மாலைப்பொழுது விரைந்து மறைய, கருமை போர்த்திய இரவினை வெண்ணிலாவும், விண்மீன்களும் ஒளியூட்டி அழகினை கூட்ட நாளிகை எட்டாகி விட்டது. இன்று எப்படியாவது நேரத்தோட உறங்கி விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோட ஈழநிலா தனது அறையினை கூட்டி சுத்தம் செய்த பின்னர் தனது வைக்கோல் பாயினை போட்டு படுக்கையினை ஆயத்தம் செய்தாள். என்ன தான் அவளுக்கு ஆடம்பரமான வசதி வாய்ப்புக்கள் கிடைத்த போதும் அவள் பழைமையை விரும்பி அனுப்பவிக்கவே விரும்பம் கொண்டாள்.

அன்று அவளுக்கு இருந்த அதீத நாரி உளைவு(முதுகு வலி) மற்றும் கால் உளைவு காரணமாக அவளால் இரவு இறைவனுக்கு நன்றி சொல்லி வழிபட முடியாதவளாய் படுக்கையில் இருந்த வண்ணமே மனத்திற்குள் வேண்டியவளாய்

உறங்கச் சென்றாள். புரண்டு புரண்டு படுத்தாள் முடியவில்லை. உடல், மன உபாதைகள் அவளை உறங்க விடுவதாய் இல்லை. தொல்லை கொடுத்தது. ஊர் அடங்கி அமைதி கொள்ளும் அர்த்த சாமமாகியும் ஈழநிலாக்கு உறக்கம் என்பது தூரத்து கானல் நீரானது. என்னடா வாழ்க்கை என்று அலுத்துக்கொண்டே போர்வை தன்னை இழுத்து மூடிக் கொண்டாள். இருந்தும் அவளது கண்கள் உறங்க மறுத்தன.

விடியலுக்கும் இரவுக்கும் போர் நடந்து இரவை விடியல் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டே இருந்தது. போர்வைக்குள் இருந்து ஒரு கை நீண்டு தொலைபேசியை எடுத்தது. விடிகாலை 2.30 என அது காட்டியது. எத்தனையோ இரவுகளை கண்ணீரோடு கழித்திருக்கிறாள். இருந்தும் இத்தகைய இரவுகளை கடப்பதென்பது ஈழநிலாக்கு எப்போதும் பெரும் போராட்டமே. தாங்காத முடியாத வலியினதும், மனவுளைச்சலினதும் ஆற்றாமையால் தடைபோட அணைக்கட்டின்றிய வெள்ளம் போல் பெருக்கெடுக்கும் கண்ணீரை தாங்காது வாய் விட்டு மெல்லக் கத்தினாள். காலக்கிறுக்கன் தன் இடக்கையால் கிறுக்கி விட்ட தனது வாழ்க்கை கோலத்தை மனத்திரையில் பதிவிட்டாள்.

அன்று 2005.5.19ம் திகதி வியாழக்கிழமை. பதின்மூன்று வயது நிரம்பிய சின்னப்பாவையான ஈழநிலா அவசர அவசரமாக எழும்பி பாடசாலைக்குச் செல்லுவதற்கென குளிப்பதற்காக கிணற்றடிக்கு சென்றாள். அவளது ஆடைகளில் அதிகளவான இரத்தக்கறைகள் கண்டு பயந்து நடுங்கினாள். அவளை அறியாமலே அவளது கண்கள் கண்ணீரை வாரி இறைத்தது. அவளது மனம் அவள் அன்னையைத் தேடியது. அந்த இரத்தக்கறைகள் பற்றி தாயிடம் சொல்ல வேண்டும் என ஏங்கினாள். இருந்தும் தன் தாய் அருகில் இல்லாது கண்டு துடித்தாள். இருந்தும் தன்னைத்தானே தேற்றியவளாய் 'சனிக்கிழமை அம்மாவை பார்க்க போவன் தானே அப்போது இது பற்றி அம்மாவிடம் சொல்லுவம். மறுபடியும் வந்தால் என்ன பண்ணுறது. பயமா வேற இருக்குதே. தங்கியிருக்கும் உறவினர்களிடம் சொல்லுவமா? ஏப்படி சொல்வது அம்மா என்டால் பிரச்சினை இல்லை இவர்களிடம் எப்படி சொல்வது.' குழம்பியவளாக தன் நிலை மறந்தாள்.

மலைகளென பரம்பியிருக்கும் வெண்மணற்கும்பிகள், அலை ஆர்பரிக்கும் கடல், வாளைத்தொடும் பனைமரங்கள், பறந்து திரியும் பட்சிகள் என இயற்கை சூழல் நிரம்பிய சிறிய கிராமத்தில் அம்மா ஐந்து அண்ணா, இரண்டு அக்கா என பாசப்பறவைகளோடு கூடிக்குலாவி மகிழ்ந்திருந்தாள் ஈழநிலா. வீட்டில் கடைக்குட்டி என்பதால் செல்லத்துக்கு பஞ்சமில்லை. தந்தை இல்லாத குறையை அவள் உணர்ந்ததே இல்லை. அளவற்ற அன்போடும், தேவை என்று கேட்க முதல் தேவையறிந்து செய்து கொடுத்து எந்த குறையுமின்றி அவள் அன்னை வளர்த்தாள். தந்தைக்கும் சேர்த்து தாயை அதிக அதிகமாக நேசித்தாள். ஒரு நிமிடம் கூட தாயைப் பிரியாது எப்போதுமே குட்டி போட்ட பூனை போல் தாயையே சுற்றி சுற்றி வருவாள். தாயின் சந்தோசத்திற்காக எதையும் செய்யக்கூடியவள். ஈழநிலாவின் அன்னை எட்டுப்பிள்ளைகளை பெற்ற போதும் அவர்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலைகளாலும், இடப்பெயர்வுகளாலும் சாதாரண, உயர் தரங்களோடு கல்வியை இடை நிறுத்த வேண்டியதாய் போய் விட்டது. அதனால் தன் பெயர் சொல்ல ஒரு பிள்ளையாவது பட்டப்பெற வேண்டும் என்ற தாயின் ஆசையை நிறைவேற்றவே தன் குடும்பத்தையும், அழகிய கிராமத்தையும் 2004ம் ஆண்டு விட்டு பிரிந்து நகரத்தில் தந்தையின் உறவினர்களின் வீட்டில் தங்கியிருந்து படிக்கிறாள். தாய் அவளுக்கு பிடித்த உணவுகளை செய்து கொண்டு அடிக்கடி அவளைப் பார்வையிட வருவதுண்டு. தாயிடம் ஒரு

நட்பை போன்று அனைத்து விடயங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ளுவாள். இதனால் கவலையின்றி அவளால் கல்வியைத் தொடர முடிந்தது. ஆனால் கடந்த ஐந்தாறு மாதங்களாக தாயால் அவளைப் பார்க்க வர முடியாமல் போனது. தாய் உடல் நிலை பாதிக்கப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியும் கையுமாக அலைந்தார். பாடசாலை விடுமுறை நாட்களில் தாயைப் போய் பார்வையிட்டு வந்தாள் ஈழநிலா. தாயின் நோயின் தாக்கம் தீவிரமாகி இப்போது பெரிய ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். தன்னிலை மறந்து சுயநினைவுக்கு வந்தவளாக ‘சரி இன்னும் இரண்டு நாட்கள் தானே சனிக்கிழமை அம்மாவிடம் ஏன் இந்த இரத்தக்கறைகள் என கேட்போம். அது வரை இந்த ஆடைகளை துவக்க வேணாம். ஓரமாக வைத்து விட்டு செல்வோம்’; என்றெண்ணிக் கொண்டு தான் பருவமடைந்ததை அறிய விபரமற்றவளாய் பாடசாலைக்கு ஆயத்தமானாள்.

மணித்துளிகள் மாயமாய் ஓடி மறைய மணி இரண்டாகி விட்டது. அவள் பாடசாலை விட்டு வீட்டுக்கு வரவும் அவளின் பெரிய அம்மாவின் மகன் வந்திருந்தார். என்ன என்றும் இல்லாதவறாது இந்த அண்ணா வந்திருக்கிறார் என எண்ணிக்கொண்டவளாய் ‘என்ன அண்ணா இந்தப் பக்கம்’; என்று கேட்கவும் அவள் தங்கியிருக்கும் வீட்டு அக்கா ‘பிள்ளை அப்பாச்சியை வீட்ட கொண்டு வந்தாச்சாம் அதான் உன்னை பார்க்க வரச்சொல்லி இருக்கிறா கூட்டிக்கொண்டு போக ஆள அனுப்பியிருக்கிறா ஆட்டோ வந்திட்டு வெளிக்கிட்டு நாங்களும் வாறம்” என்றதும்; ஈழநிலா சந்தோசத்தில் வேறு கேள்விகளின்றி வீட்ட போக ஆயத்தமானாள். அங்கு காத்திருக்கும் துன்பத்தை அறியாதவளாய்.

வீதிகளில் இருந்த தென்னம் ஓலைகளை கண்டு ஊர்ல செத்த வீடா? யார் செத்தது என்று கேட்ட போது அவர்கள் ஒருவாறு சமாளித்தார்கள். இருந்தும் வீட்டினை நெருங்க நெருங்க அவளது மனம் ஏனோ பதட்டமடைந்தது. ஓலையின் முடிவிடம் அவளது வீடாக இருந்ததும் யாருக்கு என்னாச்சு என்று சத்தமாக கதறவும் வாசலில் போய் ஆட்டோ நின்றது. கண்களின் நீர் வழிய உரிமையான பல குரல்கள் அவளை அழைத்து வந்திட்டியா? நீ. உன்னைப்பார்க்காமலே அந்த மகாராசி போய் சேர்ந்திட்டாளே. என்றதும் ஈழநிலாவின் பிஞ்சு நெஞ்சம் அதிர்ந்து சகலமும் சில கணங்கள் உள்ளுக்குள் உறைந்தன. தலையெல்லாம் இழுத்து கிறுகிறுத்து விறைத்தது. வீடு அதிர அம்மா என வாய்விட்டு கதறி அழுதாள். அவளது சின்னா அவளை கட்டியணைத்து ‘பிள்ளை அம்மா எங்களையெல்லாம் விட்டு போட்டாவடி” என்றதும் வானமே தலையில் வந்து விழுவது போல் பொங்கி வெடிக்கும் துயரம் அவளை அமுக்கி அழுத்தியது. அதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் கண்ணீரில் தேம்பினாள். தாயைப் பார்க்க துடியாய் துடித்தாள். இருந்தும் தாயின் உடலை மறுநாள் காலையே தர முடியும் என ஆஸ்பத்திரியில் கூறியதற்கு இணங்க தாயை கொண்டு வராது அவளது சகோதர, சகோதரிகள் வருவதைக் கண்டு கத்தி ஆர்ப்பட்டம் செய்தாள். சகோதரிகளும் அவளது ஆற்றாமை கண்டு, இணைந்து கதறி அழுதனர். அன்றைய இரவு கண்ணீரோடு விடிந்தது.

விடிந்ததும் வெள்ளிக்கிழமை தாயின் உடலைக் கொண்டு வந்தார்கள். கண்டதும் ‘ஐயோ! அம்மா ஏன் என்னை விட்டிட்டுப் போனீங்கள்? நான் இனி எப்படி வாழப்போறன்? என்ற வாழ்க்கையே நீ தானயம்மா. உன்ர கடைக்குட்டிட்ட கடைசியாக ஒரு வார்த்தை தன்னும் கதைக்காம போட்டியே.” உயிரற்ற தாயின் கன்னங்களை தட்டி, முத்தமிட்டு தாயின் அன்பான முகத்தோடு தன் முகத்தை புதைத்தாள். கன்னங்களை கண்ணீர் நனைக்க தாயை உயிர்ப்பிக்க

வேண்டும் என்ற வெறி கொண்டவளாக தாயை கூப்பிட்டு பைத்தியம் போல் தன் நினைவற்று ஓலமிட்டுக் கத்தினாள். அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்ல முடியாத சகோதரர்களும் ‘அம்மா எங்களையெல்லாம் அநாதையாய் ஆக்கிட்டு போட்டாவே’ என அவளை கட்டியணைத்து அழுதார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரது ஒப்பாரிகளும் அங்கிருந்த அனைவரையும் கண் கலங்க வைத்து விட்டது. ஆம் ஆண் பிள்ளைகள் கூட இப்படி அழுவார்கள் என பார்த்த முதல் செத்த வீடு இது என அனைவரும் பேசிக் கொண்டனர்.

தாய் இறந்து இரண்டு நாட்களாகி விட்டன. யாரும் தேநீரைத் தவிர வேறு எதையும் வாயில் வைக்கவே இல்லை. குளிப்பு முழுக்கு, ஊண் உறக்கமின்றி அழுதழுது உடம்பில் தெம்பற்றவர்களாக இருந்தனர். சனிக்கிழமை காலையில் தாயின் உடலை தகனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் முடிந்ததும் உடலை கொண்டு போக ஆயத்தமானார்கள். ஈழநிலா தாயை கட்டியணைத்து விடவே இல்லை. ‘உன் அன்புச் சிறகுகளுக்குள் என்னைப் பொத்தி பொத்தி வளர்த்தாயே. இப்படி அனாதையாய் என்னைக் கதற வைத்துப் போறியே அம்மா. செல்லம் கொஞ்சும் உன்ர குரலை இனி நான் கேட்கவே முடியாதம்மா’ என கதறியவாறு மயக்கமுற்றாள். அவளை குளிப்பதற்காக கிணற்றடிக்கு தூக்கிச் சென்றனர். அவளது அன்ரி ‘ஈழநிலா ஆடைகளை கழற்றிப் போடு அன்ரி துவக்கிறன். என்றவளாய் அவளுக்கு தலைக்குளிக்க தண்ணீர் இறைத்த பின் ஆடைகளை துவக்க ஆரம்பிக்கும் போது அவளது ஆடைகளில் இரத்த கறைகள் இருப்பதை கண்டு திடுக்கிட்டவளாய் இது பற்றி வினாவிய போது தனக்கு இது வியாழக்கிழமையில் இருந்து இருப்பதாக கூறினாள். உடனே அன்ரி ஈழநிலாவின் அக்காவை அழைத்து ஈழநிலா வயதுக்கு வந்து விட்டதையும் அவள் வியாழக்கிழமையே வயதுக்கு வந்திட்டதாகவும் கூறினாள்.

விசயமறிந்து அவளது அக்காமார் இருவரும் கட்டியணைந்து அழுதார்கள். ‘நீ சாமத்தியப்படும் போது எப்படி எல்லாம் செய்யனும் என்று அம்மா கனவு கண்டவா. கடைசியா அவான்ற கடைக்குட்டி நீ சாமத்தியப்பட்டதே அறியாமலே போட்டாவே. அன்டே தெரிஞ்சு இருக்க தன்ர கடைக்குட்டியும் சாமத்தியப்பட்டு விட்டாள் என்ற சந்தோசத்தோட போய் இருப்பாவோ. அல்லது தன்ர கடைக்குட்டி சாமத்தியப்படும் தன்னால் எதுவுமே பண்ண முடியாமல் போகுது என்ற ஏக்கத்தோட போவா என்று தான் விதி இதை மறைச்சதோ தெரியாது’ என சொல்லி அழுதாள். அங்கிருந்தவர்கள் நன்மையும், தீமையும் ஒன்றாக நடப்பது நன்மைக்கே. அவள் நல்லா இருப்பாள். நீங்கள் தான் பிள்ளைய தேற்றனும் என்றனர் ஈழநிலாவோ விரக்தியின் உச்சத்தில் வார்த்தைகள் வர மறுக்க, கண்கள் மட்டும் கண்ணீரை வரம்பு உடைந்த ஆறாய் வாரி இறைக்க இடிந்து போய் உட்கார்ந்திருந்தாள். பூப்படைந்து இரண்டு நாட்கள் ஆகியும் அவளுக்கான சடங்கு சம்பிரதாயங்களை செய்ய முடியாத நிலை.

ஒரு பெண் நான்கு நிலைகளில் மகிழ்ச்சியடைகின்றாள். முதலாவது அவள் பருவடையும் போது, நானும் இந்த உலகத்தில் ஒரு மனுசியாகி விட்டேன் என்ற நிலையில் இரண்டாவது அவள் மணமேடையில் அமரும் போது, மூன்றாவது அவள் தாய்மையடையும் போது, நான்காவது அவள் பாட்டியாகும் போது ஈழநிலா இப்போது பருவமடைந்த முதல் நிலையில் இருந்த போதும், சந்தோசப்பட முடியாதவளாய் தாயை இழந்த வேதனையில் இருக்கிறாள். இப்போது இல்லை எப்போதுமே அந்த தினத்தில் அவளால் சந்தோசப்பட முடியாது. இந்த நேரம் அம்மாவின் கதகதப்பான பாசம் தனக்கு கிடைக்காம போய் விட்டதே என மனம் கேட்டு தவித்து போனாள். ‘அக்கா

சொன்னது போல நான் சாமத்தியப்பட்டதை அம்மாக்கு சொல்லியிருக்க சந்தோசப்பட்டு இருப்பாவோ? அல்லது கவலைப்பட்டு இருப்பாவோ? என குழம்பித் தவித்தாள். அன்றே உறவினர்களிடம் சொல்லியிருக்க அம்மாக்கு சொல்லியிருப்பினம்.” தான் தவறு செய்து விட்டதாக துடித்தாள். அடிக்கடி தனக்கு தானே அம்மா நான் பருவமடைந்து விட்டேன் எனக் கூறிக்கொண்டாள்.

பெண்களுக்கான பிரச்சினைகளில் மாதவிடாய் காலமும் ஒன்று. இதனால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அசௌரியங்கள் பல. அதிக இரத்தப்போக்கு, உடல்வலி, வயிற்றுவலி, மன உளைச்சல் கோபம் இவ்வாறு பல இன்னல்களுக்கு ஆளாவதால் அந்த நேரங்களில் தம்மை புரிந்து கொண்டவர்கள் அருகில் இருக்கவே பெண்கள் விரும்புவார்கள். ஈழநிலா மட்டும் விதிவிலக்கா என்ன? அவளும் அந்நேரங்களில் தாயைத்தேடினாள்.

மாதவிடாய் அவளைத் தாக்கும் போதெல்லாம் தாயின் நினைவும் அவளைத் தாக்கி விடுகிறது. இதனால் அவளுக்கு கோபங்களும், மனவழுத்தங்களும் இயல்பாகிறன. கண்ணீர் மட்டுமே மருந்தாகியது. இதனைப் புரியாத உறவுகளும் இடைவெளியைப் பெருக்கி விட இரட்டிப்பாகும் மனவேதனை. தாயின் உருவில் ஆயிரம் உறவு இருந்தாலும் முகத்தைக் கொண்டே மன நலத்தை கணிக்க தாயால் மட்டுமே முடியும். ஈழநிலா பருவடையும் போது எந்த வித சந்தோசமான மனநிலையையும் கொண்டிருக்கவில்லை. அதன் தாக்கம் இன்று வரை அவளை தொடர்கின்றது. அவளைப் பொறுத்த வரை மாதவிடாய் என்பது தீராத வலி. அந்த வலி தாக்கும் போதெல்லாம் நான் பருவமடைந்து விட்டேன் அம்மா எனக்கூறுகிறாள். கடந்த கால கொடூரப்பிடிக்குள் சிக்குண்டு ஆழப்பதைந்து போய் வெளியேற முடியாமல் தவிக்கிறாள்.

● தி.கலையரசி

எனக்குள் இருக்கும் கடவுளும் சாத்தானும் சண்டையிடும் போதெல்லாம் உன்னை காதலிக்கத் தொடங்கி விடுகிறேன்.

○

என் கண்ணுக்குள் உன்னை கைது செய்தேன்.

இமைப்பிலியில் எனக்கொரு சிறைக்காவியம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

○

என் முரண்களோடு பொருத்தமாய் இயைந்து போகிறாய் இப்படித்தான் என் குறைகள் நிறைகள் ஆகிவிடுகின்றன.

○

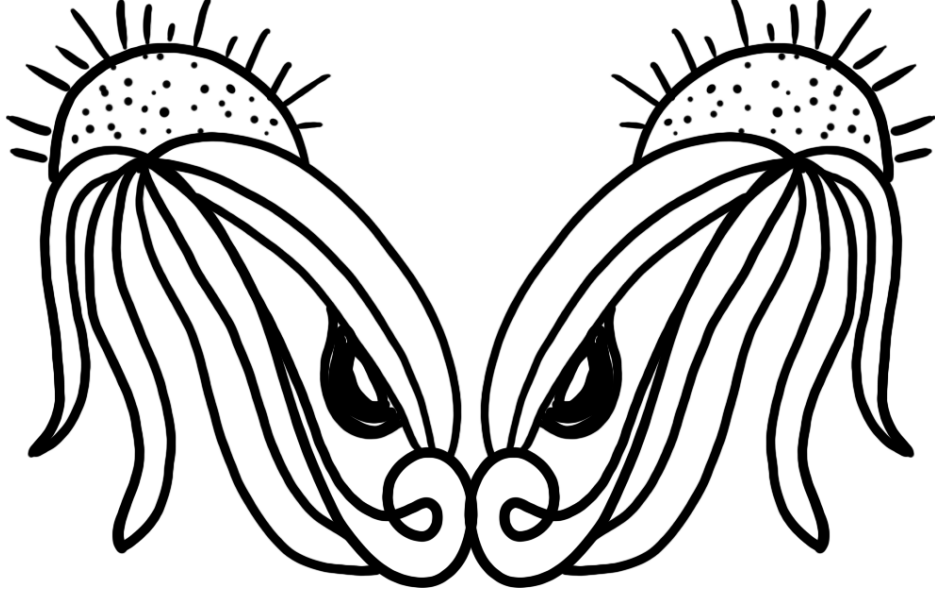
ப்ரார்த்தனை இன்றி கிடைத்த அருட்கொடை நீ. பின்னர் ஏன் காதலைச் சாபமாக்குகிறாய்?

○

என் பாவ புண்ணிய கணக்குகள் பிழையாகும் போது உன் காதலை வைத்து ஈடேற்றி விடுகிறான் காலதேவன்.

○

விதியையும் மோட்சத்தையும் நான் நம்புவதில்லை எனக்கு தெரிந்ததெல்லாம் நான் உன்னிடம் அர்ப்பணமாவது மட்டுமே.

● மஜினா உமறு லெவ்வை

விம்மி அழும் பூமித்தாய்

கொரோனா கொடுமையால்
பூமித்தாயும் அழுகிறது
சிறிய கிருமியால்
மனசும் துடிக்கிறது
பட்டினியால் வயிறும்
காய்ஞ்சி கிடக்கிறது
காலம் கடந்த பின்னும்
அவலம் தொடர்கிறது

உறவையும் பார்க்கவில்லை
தனிமையில் தடுத்து வைப்பு
உடல் வலி வந்தாலும்
உதவிக்கும் யாருமில்லை
மரணத்தை நினைத்து நினைத்து
நித்தம் நித்தம் பரிதவிப்பு
கொரோனா வந்ததால்
கொடுமையும் அதிகரிப்பு

கடைகளில் ஏறிச் சென்றால்
பொருட்களும் நிறுத்தி வைப்பு
கொரோனா கொடுமைகளை
மனசும் வெறுக்கிறது
பெத்தவளின் உயிரையும்
கண்முன்னே பரித்துச் சென்று
பெத்த புள்ள பார்க்காமல்
உடலும் எரித்து வைப்பு

மனசெல்லாம் நோகுதய்யா
கொரோனா கொடுமை எண்ணி
கண்ணீரும் சுரக்குதய்யா
வாழ்வின் அவலம் எண்ணி

என்று இது அழிந்திடுமோ
மனசும் ஏங்குதய்யா
கொரோனா கிருமியினை
அழிக்க ஒன்றினைவோம்
நித்தம் நித்தம் பிரார்த்தனைதான்
கையேந்திக் கேட்டுக் கொள்வோம்

மௌன ஒத்திகைகளின் பரிபாலனம்

ஈதல்... கற்காலத்திலிருந்தே மனிதனால் அனுபவிக்கப்படும் வரும் ஓர் இனிமையான உணர்வு.கால காலத்திற்கும் மறக்க முடியாதவாறு மனித மனதில், மரபில், நினைவில் ஆழமாய் பொதிந்து கிடக்கும் பேரானந்தமான அழகிய கவிதை.

காதலிப்பதும், காதலிக்கப்படுவதும் எல்லோர் வாழ்க்கையிலும் எதாவது ஒரு தருணத்தில் நிகழ்ந்த,

நிகழக்கூடிய அற்புதமான உணர்வு. அது பேரன்பு எனும் வலையில் வீழ்த்தக்கூடிய ஒரு விடயம்.

காதலைக் கொண்டாடாத கவிதைகளோ.. கவிஞர்களோ இருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றேச் சொல்லலாம். சங்க காலம் தொடர்பே அகத்திணைப் பாடல்கள் காதலைக் கொண்டாடித் தீர்த்தன. அவ்வாறான காதலையும், காதலர்களின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் கொண்டாடியதற்கு நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு போன்ற சங்க இலக்கிய நூல்களில் உள்ளப் பாடல்களே சான்றுகள்.

அப்படிப்பட்ட காதலைப் பாலவனம் நிறைந்த அரபு நாட்டில் வசிக்கும் அன்பு நண்பர், ஈரம் சொட்டும் நினைவுகளை வண்ணத்துப் பூச்சியின் கோவையாக்கி, தலைமீது வைத்துக்

கொண்டாடி மகிழ்ந்து, யாம் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறரிடமும் பகிர்ந்து கொள்ள ஓவியா பதிப்பகத்தின் வெளியீடாகக் கவிஞர். சிவமணி அவர்கள் “மௌன ஒத்திகைகள்” கவிதைத் தொகுப்பைத் தந்து இருக்கிறார்.

‘அச்சம்
மடம்
நாணம்
எல்லாம் இருந்தது
உன்னைப் பார்த்துவிட்டு
நகர்கையில்’

தொல்காப்பியர்,

“அச்சமும் நாணும் மடனும் முந்துறுதல்
நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப.”

என்பார். அதையும் எங்கேச் சொல்லுகிறார், களவியல் அதிகாரத்தில் சொல்கிறார். இந்த நூற்பாவை பொதுவாகச் சொல்லவில்லை என்பதை நினைவு கூறவேண்டும். அச்சம், மடம், நாணம் இந்த மூன்றும் பொதுவாகக் காதலுக்குச் சுவை சேர்க்கின்றன. அந்த உணர்ச்சிகள் ஆணுக்கும் உண்டு என்பதைக் கவிஞர் வெளிப்படுத்திய விதம் பிரமாதம்

‘வானம் சொல்லியது
என்னைப் போல
நீயும்
கொட்டிக் கொண்டே
இரு

ஈரம் பட்ட
மண்ணில்
என்றாவது
காதலும்
முளைக்கும்’

கவிஞரின் வரிகள்..

“ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கிற்
கையில் ஊமன் கண்ணிற் காக்கும்
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்”

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில் கதிரவனின் வெயில் அடிக்கும் நேரத்தில் வெம்மையான பாறையிடத்தே, கையில்லாத ஊமை ஒருவன் கண்ணால் பாதுகாக்க முயலும், உருகிய வெண்ணெய்யைப் போன்றே செயலற்ற நிலையின் ஏக்கங்களைப் பிரதிபலிக்கும் உணர்வுகள்

ததும்பி வழிகின்றன என்பதை காட்டுகிறது.

‘காதலின் தவிப்பும்
பிரசவ வலிதான்
வலிப்பது தெரிந்தும்
பாரம் குறையும் வரை
போராட்டமே’

காதலின் பிரசவவலி ஆணும் பெண்ணுக்கும் ஒன்றே என்பதை உணர்த்தும் வரிகள்.

காதலை வாசிக்கப்படாத பொழுது சிவப்பாகிறது என்கிறார் கவிஞர் புறக்கணிக்கப்பட்ட காதலின் வலியை. கனக்கிறது வாசிக்கும் பொழுதே இவ்வரிகளை.

‘ஊதா மைக்கு
மட்டுமே தெரியும்
வாசிக்கப்படாத சிவப்புக் காதல்’

நினைவுகள் என்பது பொத்திப் பொத்தி வாசம் பிடித்து சுவாசத்தை உயிர்ப்பாக்கும் உணர்வு. அவை உயிருடன் கலந்து இறுதி வரை உடன் இருக்கும் பொக்கிஷம். அவ்வப்பொழுது புரட்டிப் பார்த்துக்

கொல்லப்படுவதும், கொள்ளப்படுவதும் உண்டு.. அதில் கரைந்து விடுவதாகவும், அதனைச் சாபம் என்றும் சொல்கிறார் கவிஞர்.

‘நித்திரையற்ற
சாபத்தால்
நிரம்பி வழிகிறது
நினைவுகள்’

காதல் என்பது ஒருவரின் மேல் ஏற்படும் அற்புதமான உணர்வு. அது பேரன்பு, மரியாதை, இனம் புரியாத ஈர்ப்பு, அவரின்பால் உள்ள நம்பிக்கை என்று எத்தனையோ கூறுகளை உள்ளடக்கியது. அப்படிப்பட்ட காதல் உணர்வை நயமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதைகள் தொகுப்பு முழுக்க மின்னுகின்றன.

‘என்னை
இதழ்களால்
ஒற்றியெடுத்து
இளகச் செய்தாயே
இதை விடவா
மருத்துவம் பெரிது?’

‘ரோமில் இருக்கும்போது, ரோமர்கள் செய்வது போல் செய்யுங்கள்’ என்று சொல்வது வழக்கம். அதற்குக் காரணம் வெளி நாட்டிற்குச் செல்லும் போது, அவர்களின் பழக்க வழக்கங்களைப்

பின்பற்றினால், உணர்வுகள், எளிதாகப் புரியும். எந்தச் சூழலையும் எளிதாகக் கையாளலாம். அப்படித்தான் காதலிலும் என்பதை

‘பெண்மைக்குள்
ஆண்மையும்
ஆண்மைக்குள்
பெண்மையும்
பார்த்தால்
காதல்
வாய்ப்பு அல்ல
வரம்

அவரவர் உணர்வுகள் வசப்படும் என்பதைப் பேரழகாய் காட்டும் அற்புத வரிகள்.

காதலனைப் பிரிந்து வருந்தும் காதலியைத் தோழி தேற்றும் முறையை, யானைகளின் காதலோடு ஒப்பிட்டு அழகாக விளக்குகிறது.

“நசைபெரி துடையர் நல்கலு நல்குவர்
பிடிபசி களைஇய பெருங்கை வேழம்
மென்சினை யாஅம் பொளிக்கும்
அன்பின தோழியவர் சென்ற வாறே.” -

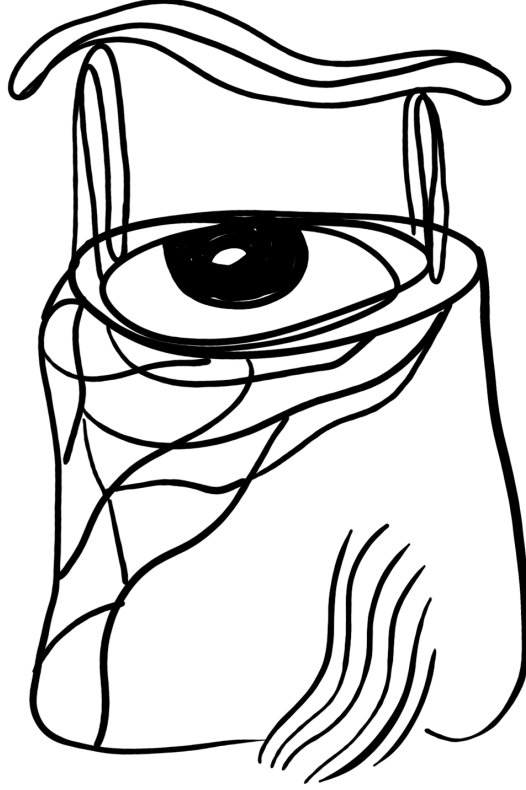
குறுந்தொகை பாடலில் தலைவன் சென்ற அந்த வழியிலே யானைகள் ஆணும் பெண்ணுமாக ஏராளமாகத் திரியும்.வெயில் தாங்க முடியாது நீர் வேட்கை கொண்டு திரியும் பெண் யானையின் தாகம் தீர்க்க வேண்டி, ஆண் யானை மரப் பட்டைகளைப் பிளந்து தன் இணையான பெண் யானைக்கு அன்புடனும் காதலுடனும் ஊட்டி விடும். அதைக் கண்டதும் தலைவனுக்கு உன் நினைவு வந்துவிடும் என்று வருந்தும் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறும் பாடல் நினைவு வருகிறது கவிஞர். சிவமணியின்

‘நகல் எடுத்து படம் எடுத்து ஆடும் நினைவுகள்’, ‘மௌனங்கள் கூடு கட்டுகின்றன; கைதியாக நடக்கிறேன்’ என்ற வரிகள்

கவிதைகளில் அன்பு, வசியம், ஏமாற்றம், ஏக்கம், மௌனம், எதிர்பார்ப்பு என பற்பல வர்ணங்களைக் குழைத்து

வரைந்து இருக்கிறார் காதலுக்கு. இதை வாசிப்பவர்களுக்கு நிச்சயம் அவர்களின் காதலின் நினைவுகளைத் தட்டி எழுப்பி உருக வைக்கும், உணர வைக்கும், நினைவுகளில் இருத்தி வைத்து, அசை போட வைக்கும்.

கவிஞர். சிவமணி மேன்மேலும் பல கவிதைகள் படைத்து சிகரத்தைத் தொட வேண்டுமென்று நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களை உரித்தாக்குகிறேன். இக்கவிதைத் தொகுப்பை வெளியிட்ட, ஓவியா பதிப்பகத்தின் நிறுவனர் கவிஞர். வதிலைபிரபா அவர்களுக்கும் இனிய வாழ்த்துக்கள்.

அதிர்ஷ்டமற்ற கிணறு

யாழ் பலாலி வீதியில் புன்னாலைக்கட்டுவன் சந்தியிலிருந்து ஏலாலை கிராமம் வெகு தொலைவில் இல்லை. அந்தப் பகுதியில் ஏழு தொழிற்சாலைகள் (இஞ்சி/எள் எண்ணெய் எடுக்கும் இயந்திரங்கள்/அச்சக்கூடங்கள்) இருந்ததாகவும், அதனால்தான் இந்தக் கிராமத்திற்கு ஏலாலை என்ற பெயர் வந்தது என்றும் சிலர் கருதுகின்றனர். அந்த கிராமத்தில் உள்ள ஏழு கோவில்கள் இருந்ததால் இந்த கிராமத்திற்கு இந்த பெயர் வந்ததாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் இனொரு காரணம் கூறுகிறார்கள்.

. அந்த கிராமத்தில் உள்ள கிணறுகளில் உள்ள தண்ணீரின் தரம் அந்த பகுதியில் சிறந்ததாக தரம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஊர் மக்கள் எங்கு சென்றாலும் கிணறுகளை சுமந்து செல்வதாக ஒரு பழமொழி உண்டு. ஆனால் அது அல்ல அப்படி சொல்வதன் காரணம் சில சொற்கள் பெயராயும் வினையாயும் வரும். 'காவி' என்ற சொல் காவி என்ற நிறத்தை குறிக்கும் பெயராகவும், காவுதல் என்ற செயலைக் குறிக்கும் வினையாகவும் வரும். இந்த வினை மயக்கமே ஏழாலையாருக்கு ஒரு பட்டப்பெயரை பெற்றுக்கொடுத்தது.

ஏழாலை மண் கடும் சிவப்பு நிறமானது. குங்கும நிறத்தில், ஒட்டிக்கொண்டால் இலகுவில் அழியாத தன்மை கொண்டது.

பொதுவாக பழையகால தோட்டக்கிணறுகளுக்கு மேற்கட்டு இருப்பதில்லை.

மாரிகால பெரு மழையின்போது இந்த குங்குமநிற மண்ணை கரைத்த வெள்ளம் கிணறுகளில் வீழ்ந்து கிணற்றை மூடி கிணற்று நீரை காவி நிறமாக்கும். மழை முடிந்ததும் நீர் மட்டம் கீழிறங்க, கிணற்று சுவர், கோவில் மதில் சுவருக்கு காவி வர்ணம் அடித்ததுபோல் காவி வர்ணத்தில் காணப்படும்.

கோடை காலத்தில் இக்கிணறுகளைப் பார்த்த வேற்று ஊரவர் ஒருவர் “ஏழாலைக் கிணறுகள் எல்லாம் காவி” என்றாராம்

. அதாவது ஏழாலைக் கிணறுகள் எல்லாம் காவி நிறமானவை என்ற அர்த்தத்தில் ‘ ஏழாலைக் கிணறு காவி ‘ என்றிருக்கிறார்.

காலப்போக்கில் இப்பெயர் சொல் வினையாக மருவி ஏழாலையாருக்கு வினையாக வந்து முடிந்தது.

அந்த பகுதியில் உள்ள அந்த கிணறுகளில் உள்ள தண்ணீரின் தரத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. தண்ணீர் கிடைத்ததால் விவசாயம் செழித்தது. மண் சிவப்பு நிறத்தில் உள்ளது, அதன் செழுமையை வெளிப்படுத்துகிறது. பிரதான புகையிரத நிலையமான சுன்னாகம் கிராமத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இல்லை.

ஐம்பதுகளில் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிய பல மலாயா ஓய்வூதியதாரர்கள் தங்கள் வெளிநாட்டு மலேசியன் வெள்ளிகள் எனும் டாலர்களை அந்தப் பகுதியில் உள்ள விளை நிலங்களில் முதலீடு செய்து மாளிகை போன்ற வீடுகளைக் கட்டினர். அவர்கள் உரும்பிராய் கிராமத்தில் மலையன் ஓய்வூதியர் சங்கத்தையும் நிறுவினர். நல்லதம்பி இருபது வயதில் மலாயன் ரயில்வேயில் சேர்ந்தார். தனது மகன் ஒரு மலாய் அல்லது சீனப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ளக் கூடும் என்று அவனது தந்தை கவலைப்பட்டார், மேலும் அவனுடைய மகன் தன் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்வான் என்று அவனுடைய சகோதரிக்கு அவன் வாக்குறுதி அளித்தாலும், செல்லமா நடக்காமல் போகலாம். ஆனால் நல்லதம்பி தனது தந்தையின் வாக்குறுதியை மதித்து ஒரு ஜென்டில்மேன் போல் நடந்து கொண்டார். அவர் தனது மனைவி செல்லமாவுடன் மீண்டும் மலேசியா சென்று மேலும் இருபது ஆண்டுகள் அங்கு பணியாற்றினார். நல்லதம்பி மலேசியாவில் பிரிட்டிஷ் ராஜ்ஜியத்தின் கீழ் ஸ்டேஷன் மாஸ்டராகப் பணியாற்றியபோது, ஈப்போவில் உள்ள நல்லதம்பி குடும்பத்தில் அன்னமாவும் பொன்னம்மாவும் இரட்டைக் குழந்தைகள். மலாயா ஓய்வூதியம் பெறுபவர்களுக்கு பொதுவான பண்புகள் உள்ளன. குடும்பங்கள் பெரியவை, பல குழந்தைகளுடன் உள்ளன. மற்ற மலாயா ஓய்வூதியதாரர்களைப் போலல்லாமல், நல்லதம்பி தனது மனைவியின் அழகில் அக்கறை கொண்டிருந்ததால், இரண்டு குழந்தைகளுடன் அவரது உற்பத்தி நிறுத்தப்பட்டது.

நல்லதம்பி தன் பணத்தில் கவனமாக இருந்தார். யாழ்ப்பாணம் திரும்பியதும், ஏலாலையில் உள்ள ஒரு பெரிய நிலத்தில் அதை முதலீடு செய்து, தனது இரட்டை மகர்களுக்கு வரதட்சணையாக வழங்குவதற்காக ஒரே மாதிரியான இரண்டு வீடுகளைக் கட்டினார். இரண்டு வீடுகளுக்கும் இரண்டு கிணறுகள் தோண்டத் திட்டமிட்டபோது, அந்த நிலத்தில் தண்ணீர் பாய்ச்சினால்

துரதிர்ஷ்டம் வரும் என்று பிரபல ஊரெழு ஜோதிடர் சாம்பசிவம் அறிவுறுத்தினார். நல்லதம்பி அவனுடைய எச்சரிக்கையைப் புறக்கணித்து, அவருடைய நிலத்தில் ஒரு பெரிய கிணறு ஒன்றைத் தோண்டினார்.

இடம் தேர்வு செய்வதிலும், தோண்டும் பணியை தொடங்குவதிலும் சிக்கல் ஏற்பட்டது. இரண்டு வீடுகளுக்கும் நடுவில் ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் அவர் ஆர்வம் காட்டினார், பின்னர் அதை இரு மகள்களும் பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். அவர் தனது தேவையை பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு அதிர்ஷ்டசாலி மற்றும் சுமார் ஐம்பது அடி துளையிட்ட பிறகு நல்ல தரமான தண்ணீரை அடித்தார். துளையிடும் பணி நடந்து கொண்டிருந்த போது, கிணற்றில் இருந்து தண்ணீர் எடுப்பதற்கான நெம்புகோல் அமைப்பாக “துலா” க்காக சிமெண்டில் ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்கினார். வளர்ந்த தன் மகள்கள் குளிப்பதற்கு மறைவாக கிணற்றைச் சுற்றிலும் பனை வேலி போட்டு மூடினார்.

அந்த நிலத்திற்கு கிணறு பொருந்தாது என்ற ஜோதிடரின் கணிப்பு உண்மையாகிவிட்டது. பொங்கலுக்குப் பிறகு அதிகாரப்பூர்வமாக கிணறு திறக்கப்பட்ட ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு ஒரு விபத்து நடந்தது. ஒரு நாள் மழைக்காலத்தில், கிணறு பாதி நிரம்பிய நிலையில், நல்லதம்பியின் மனைவி செல்லம்மா, தண்ணீர் எடுக்கும் போது தவறி கிணற்றில் விழுந்தார். கிணறு இரு வீட்டாரையும் விட்டு விலகி இருந்ததால், உதவிக்காக அவள் கூக்குரல் கேட்கவில்லை. சில மணிநேரங்களுக்குப் பிறகு, தற்செயலாக தோட்டக்காரன் செல்லமாவின் உடல் தண்ணீரில் மிதப்பதைக் கண்டான். இந்த சம்பவம் அந்த கிராமத்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. நல்லதம்பி தனது மகள்களுக்கு டியூஷன் சொல்லிக் கொடுக்கும் தமிழ் ஆசிரியருடன் தொடர்பு வைத்திருந்ததாக கதைகள் வந்தன. ஒரு நாள் செல்லம்மா ஆசிரியர் முத்தமிடுவதைப் நல்லதம்பி பார்த்தார், அது குடும்பப் பிரச்சினைகளைத் தூண்டியது. குடும்பத்தில் தொடர்ந்து தகராறு ஏற்பட்டு, தற்கொலைக்கு தள்ளப்பட்டதாக கூறப்படுகிறது.

ஒரு வருடத்தின் பின்னர் அந்த ஆசிரியர் கிளிநொச்சிக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்ட போது கிசுகிசுக்கள் மறைந்தன. இரவு நேரத்தில் கிணற்றுக்கு செல்ல பொதுமக்கள் அச்சமடைந்தனர். கிணற்றின் சுவர்களில் அமர்ந்திருந்த செல்லம்மாவின் பேய் அழும் அழுகை பற்றிய கதைகள் இருந்தன. ஆனால் பேயின் தோற்றத்தை யாராலும் விவரிக்க முடியவில்லை. கதைக்கு சுவை சேர்க்கும் வகையில் சிலர் அவிட்ட புஞ்சமி அன்று செல்லம்மா இறந்து விட்டதாக பஞ்சமி இரவுகளில் அழுகை கேட்டதாக செய்தி பரப்பினர். இந்தப் பேய்க் கதைகளில் இருந்து கிணற்றைக் காக்க, நல்லதம்பி, கிணற்றின் அருகே வைரவர் சின்னத்தைக் கட்டி, அதற்கு தீபம் ஏற்றினார். கிணற்றை சுற்றியுள்ள மா, பலா மரங்களுக்கு குளித்த தண்ணீர் பாசனம் அளித்தது.

நல்லதம்பி தனது இரண்டு மகள்களுக்கும் பிரமாண்டமான திருமணத்தை நடத்தி, அந்த இரண்டு வீடுகளையும் வரதட்சணையாக வாழ்நாள் முழுவதும் தனக்காக இரு வீட்டாருக்கும் கொடுத்தார். வரதட்சணைப் பத்திரத்தில் கிணற்று நீரை இரு குடும்பத்தினரும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்றும், அவர்கள் மாறி மாறி ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை கிணற்றைச் சுத்தம் செய்து சிறிய வைரவர் கோயிலைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. பத்திரங்களில் போடப்பட்ட நிபந்தனைகள் மிகத் தெளிவாக இருந்தன. ஆனால் நல்லதம்பியின்

மரணத்திற்குப் பிறகு இரு குடும்பங்களுக்கு இடையே உண்மையான பிரச்சனை தொடங்கியது.

அன்னம்மாவின் கணவர் சிவராஜா ஒரு முற்போக்கு சிந்தனை கொண்ட அரசியல்வாதி என்பதாலேயே இது தொடங்கியது. உள்ளூர் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராக இருந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினரை வழிபாட்டிற்காக கோயிலுக்குள் நுழைய விடாமல் தடுத்த கோயில் அதிகாரிகளுக்கு எதிராகவும், கோயில் கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்கவும் அவர் போராட்டங்களை நடத்தினார். அவரும் கிராமத்து இளைஞர்களும் சேர்ந்து காளி கோவிலில் மிருக பலியிடும் நிகழ்ச்சியை ஆண்டுதோறும் நடத்தினார்கள். அன்னமா தனது கணவரின் அரசியல் தத்துவங்களை ஆதரித்தார். அன்னமாவும் சிவராஜாவும் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்கள் தங்கள் பொது கிணற்றில் தண்ணீர் எடுக்க அனுமதித்தனர். அந்தச் செயல் தன்னை உயர் சாதியைச் சேர்ந்தவன் என்று கூறிக்கொண்ட பொன்னம்மாவையும் கணவர் தர்மலிங்கத்தையும் வருத்தமடையச் செய்தது, மேலும் அவனது தந்தை மிருகவதைகள் செய்யப்பட்ட காளி கோயிலின் நிர்வாகியாக இருந்தார். சிவராஜாவின் நடவடிக்கை மற்றும் கம்யூனிச கருத்துக்கள் மீது அவர் கோபமடைந்தார். தர்மலிங்கம் சாதி உணர்வுள்ள பழமைவாதி. கிராமத்தில் உள்ள அனைத்து உயர்சாதி மனிதர்களும் அவருக்கு ஆதரவளித்தனர். அண்ணம்மாவின் கிணற்றின் பக்கத்திலிருந்து தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் தண்ணீர் எடுப்பதை பொன்னம்மாவும் தர்மலிங்கமும் எதிர்த்தனர். அந்த கிணற்றில் வெளியாட்களோ தாழ்ந்த சாதியினரோ தண்ணீர் எடுக்க அனுமதிக்கக் கூடாது என்று பத்திரத்தில் எந்த ஷரத்தும் இல்லை என்று அன்னமாவும் கணவரும் சுட்டிக்காட்டினர். தகராறு குடும்பத்தில் பிளவை ஏற்படுத்தியது. ஒரு காலத்தில் ஒன்றாக விளையாடிய இவர்களது குழந்தைகள் கூட ஒருவருக்கொருவர் பேசவிடாமல் தடுக்கப்பட்டனர்.

ஒரு நாள் கிணற்று நீர் ஃபோலிடோலால் மாசுபட்டிருப்பதை சிவராஜா கவனித்தார். நல்லவேளையாக யாரும் தண்ணீர் குடிக்கவில்லை. இது தொடர்பாக பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்யப்பட்டும் அவர்களால் இந்த செயலுக்கு காரணமான நபரை கைது செய்ய முடியவில்லை. துரதிர்ஷ்டவசமான கிணற்றை மூடவும், சொந்த கிணறுகளை தோண்டவும் கிராமத் தலைவர் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். குடும்பத்தினர் அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை.

போர் மூளும் போது எல்லாளாய் பாதுகாப்பு வலயத்திற்குள் இருந்தது. இரு குடும்பங்களும் தங்களது வீடுகளை விட்டு கிளிநொச்சியில் உள்ள இடத்திற்கு இடம்பெயர வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். கிணறு பராமரிக்க ஆள் இல்லாததால் அனாதையாக மாறியது. சுற்றியுள்ள மரங்கள் பராமரிக்கப்படவில்லை.

வருடங்கள் கடந்தன. கண்ணி வெடியில் அன்னமா மற்றும் பொன்னம்மாவின் கணவர்கள் இருவரும் கொல்லப்பட்டனர். அன்னமாவும் பொன்னம்மாவும் தங்கள் குழந்தைகளுடன் கனடாவுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். குழந்தைகள் வளர்ந்து, வெளிநாட்டு சூழலுக்கு ஆளானபோது, தங்கள் தாய்மார்கள் தங்கள் கடந்த கால வேறுபாடுகளை மறக்கச் செய்தனர். அன்னமாவும் பொன்னம்மாவும் தாம் இப்போது கனேடியக் குடிமக்களாகிவிட்டதாகவும், வயதான காலத்தில் தங்கள் குழந்தைகளுடன் வாழ விரும்புவதாகவும் உணர்ந்ததால், எல்லாளாய்க்கு வந்து நிலத்தையும் வீட்டையும் அப்புறப்படுத்த முடிவு செய்தனர்.

அன்னமாவும் பொன்னம்மாவும் எல்லாலைக்கு வந்தடைந்தபோது அவர்களது சொத்துக்கள்

முற்றாக புதர் மண்டி கிடப்பதைக் கண்டனர். பலா, மா மரங்கள் அனைத்தும் மறைந்தன. அதன் நிலையைப் பரிசோதிப்பதற்காக இருவரும் அதிர்ஷ்டம் இல்லாத கிணற்றை நோக்கி நடந்தனர். துவாலாவை தாங்கியிருந்த கிணறு சுவர் மற்றும் கான்கிரீட் அமைப்பு அனைத்தும் போரின் போது குண்டுவெடிப்பால் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டன. இரண்டு வீடுகளின் மேற்கூரையும் காணவில்லை. சுவர்கள் மட்டும் நிர்வாணமாக இருந்தன. வைரவர் கோவில் இப்போது இல்லை. அந்த இடத்தில் கிணறு இருப்பதைக்கூட அவர்களால் அடையாளம் காண முடியவில்லை. அது முழுவதுமாக முட்புதர்களால் மூடப்பட்டிருந்தது.

“பாருங்க அக்கா. இந்தக் கிணற்றிற்காக நாங்கள் போராடினோம் என்று நினைக்க உங்களுக்கு முட்டாள்தனமாகத் தெரியவில்லையா? இப்போது அதன் நிலையைப் பாருங்கள். நாங்கள் பயன்படுத்துவதற்காக அப்பா ஒரு பொதுவான கிணற்றைக் கட்டினார், ஆனால் அது எங்களுக்கு துரதிர்ஷ்டத்தைத் தந்தது.”

“உண்மைதான் தங்கச்சி. நமது கடந்தகால நடத்தை யை நினைக்கும் போது, அது அபத்தமாகத் தெரிகிறது. இந்த சொத்தை விற்க வேண்டாம். கிணறு, வீட்டை சீர்செய்து, போரினால் பாதிக்கப்பட்ட கிராமக் குழந்தைகளுக்கு ஆதரவற்றோர் இல்லம் அமைக்க வேண்டும். சாதி வேறுபாடுகள் இருக்கக் கூடாது. அனாதை இல்லத்திற்கு நம் தந்தை மற்றும் அம்மாவின் நினைவாக பெயரிடுவோம். எங்கள் குழந்தைகள் இதை விரும்புவார்கள் மற்றும் இந்த நோக்கத்திற்காக ஆதரவளிப்பார்கள். நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்?” அன்னம்மா அக்காவிடம் கேட்டாள்

“நான் முழுமையாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். நல்ல காரியத்துக்குப் பயன்படுத்தினால் இந்தச் சொத்தில் உள்ள துரதிர்ஷ்டங்கள் அனைத்தும் மறைந்து விடும்” என்று பென்னம்மா பதிலளித்தார்.

● கா.ந.கல்யாணசுந்தரம்

கைக்கூ கவிதைகள்

சிறு தூறல்களுக்கு நடுவே
உடலை சிலிர்த்துக்கொண்டன
கூடத்து சிட்டுக்குருவிகள்

○

பெருமழையில் நனையாமல்
மசூதியின் மாடங்கள்
புறாக்களின் புகலிடம்

○

ஒழுகும் மாட்டுக்கொட்டகையில்
நனைந்தபடி ஒதுங்குகின்றன
சேவலும் கோழியும்

○

தெரு வெள்ளத்தை
வேடிக்கைப் பார்க்கின்றன
திண்ணையில் வெள்ளாடுகள்

○

மழையில் அடித்துச் செல்லும்
எஜமானனின் செருப்பு
கவ்வியபடி வளர்ப்பு நாய்

○

நடுங்கும் குளிர்
போர்வை போர்த்தும் சிறுமி
பழகிய பூனைக்கு

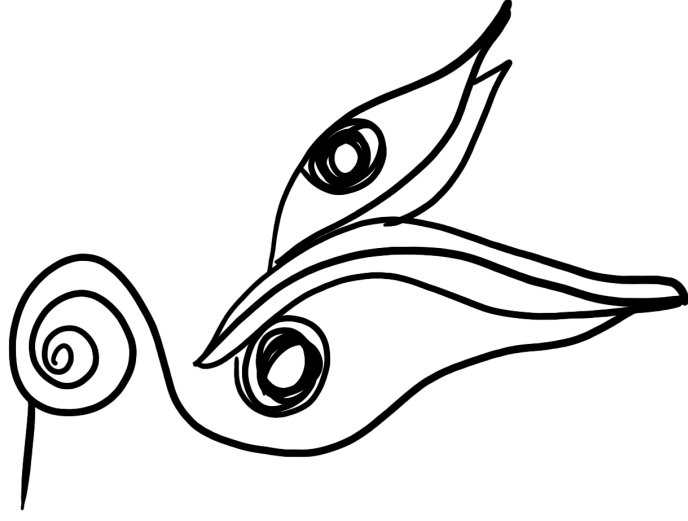
கண்ணன் கவிதைகள்:

பிறகு

அம்மாவுக்குப் பிடித்த
மாம்பலக்கலர்
எனக்கும் பிடிக்கும்
எப்போதும்
வாடாமல்லியிலும், மயில் பச்சையிலும்
பத்து புடவைகள்
என் அலமாரியில்
பாதாம் அல்வாவாக
இருப்பினும்
இரண்டு விள்ளல்தான்
என் பெயர்தான்
இவ்வுலகில்
இனிய கவிதையெனக்கு
பிறிதொரு நாளில்
சமன்பாடு மாறியது
முப்பது புடைவைகள்
கட்டாமல் தூங்கும்
இன்றும் புதிதாய்
எப்போது சேலை கட்டினேன்
எனக்கே தெரியவில்லை
என் பெயர்
என்பதே
மறந்து போய்
ஏய் என்பதே
நிரந்தரமாச்சு
மிச்சத்தைத் தினந்தோறும்
தின்று
நிலைக் கண்ணாடியில்
நிற்கும் யாரிவள்?
சொல்ல மறந்துவிட்டேன்
அந்தப் பிறிதொரு நாள் தான்
எனது திருமண நாள்

காதால் பார்ப்பவள்

விழியிழந்த அத்தைக்குப்
பாம்புச்செவி
காலடி சத்தம் கேட்டவுடன்
'கண்ணனா' என்பாள்
குழந்தையைக் கொடுத்தவுடன்
இடுப்பு தடவி
அரைஞாண் கயிறு
எத்தனை பவுன் என்பாள்
நகைப்பித்து
பரோட்டாவும்
பருப்பு அடையும்
அத்தனை இஷ்டம்
அம்மா அத்தை
சண்டையில்
உயிர் நடுங்கும்
எங்களுக்கு
தாத்தா அப்பா திட்டினால்
'கோதண்டராமா' என
பெருங்குரலெடுத்தமுதபின்
கிணறருகே நடைபயில்வாள்
எத்தனை திட்டினாலும்
அப்பாவென்றால்
அவ்வளவு இஷ்டம்
தீராத காமத்தை
தேய்த்துக் குளித்திடுவாள்
நள்ளிரவில்
குழந்தையாக
சுருட்டிய சேலைகளில்
சிறுவாடு சேர்த்து வைப்பாள்
அம்மாவிடம் அடிவாங்கி
அழுதுகொண்டே ஓடிடுவோம்
அத்தையிடம்
அவளும்
எங்களுக்கு
இன்னுமொரு அம்மாதான்

● இரா.வெங்கடேஸ் குமார்

கண் கூறும் கவி
விழி கூறும் மொழி
அது கூறும் ஆயிரம் கவி
காதல் பூத்த மனம் கவி பாடும்
அந்த காதலே தன்னை பரிமாற்ற கண்ணின் துணை தேடும்
வலி மறைத்து வாய் நல்வார்த்தை பேசும்
விழி கடலில் தான் மெய் அலை வீசும்
மனித உணர்வில் இனிமை கூறும் நேசம்
அது கண் என்ற பூ பேசும் வார்த்தையிலே மணம் வீசும்
விழி திரை என்றும் பார்வை காக்கும்
மனதின் சொல்லை பாகுபாடின்றி பார்வையில்
விளக்கும்...
வார்த்தை கேட்கும் நா விளக்கம் தேடும்
விழி தரும் சொல் பதிலும் விழி கொண்டே அறியும்...
வாய் கூறும் சொல் ஆயிரம் வார்த்தைகள் கூறும்...
கண் கூறும் கவி மனதின் பார்த்தை பாடும்...

மணற்காடர் கவிதைகள்

கதவைத் திறந்தாள்
அடுத்த கணம் முகம் சிவந்தாள்
எங்கிருந்து கற்றிருப்பாள்
ஏழு வயதில் இவ்வளவு நாணத்தை

○

தெருவோரத்து
மின்சாரக் கம்பத்திடம்
மன்னிப்புக் கேட்டுவிட்டுச்
சிறுநீர் கழிக்கிறது நாய்

○

அந்த முச்சந்தியிலுள்ள கடைச் சுவரில்
மோனா லிஸா தொங்குவாளே கவனித்திருப்பீர்கள்
அவள் அங்கே தொங்கிய நாளிலிருந்து
நானும் அக்கடைக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறேன்
இப்போ அங்கே வருபவர்களுக்கு
என்ன நடந்ததோ தெரியவில்லை
எல்லாரும்
என்னைப் பார்த்தல்லவா முறுவலிக்கிறார்கள்.

○

முன் வீட்டிலொரு குழந்தை
என் வீட்டிலொரு குழந்தை
இவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது
சிரிப்பு ஒரு மொழியென்று
எண்பது வயது இடைவெளியை
அச்சிரிப்பு என்னமாய் பாலம் கட்டிவிட்டது.

○

பிச்சைக்காரர் சிரித்துவிட்டுப் போனார்
இது என்ன பத்திரிகையில் வரப்போகிறதா
டிவீயில் காட்டப் போகிறார்களா
பிச்சைக்காரர் கட்டி அணைத்தாலும்
இதுதானே நடக்கப்போகிறது.

○

ஒரு கடுகைத் துளைத்து எப்படி
ஏழு கடலைப் புகட்ட முடிந்தது?
ஒரு கடுகைத் துளைக்க முடிந்ததென்றால்
ஏழு கடலைப் புகட்டுவதா பிரமாதம்?

○

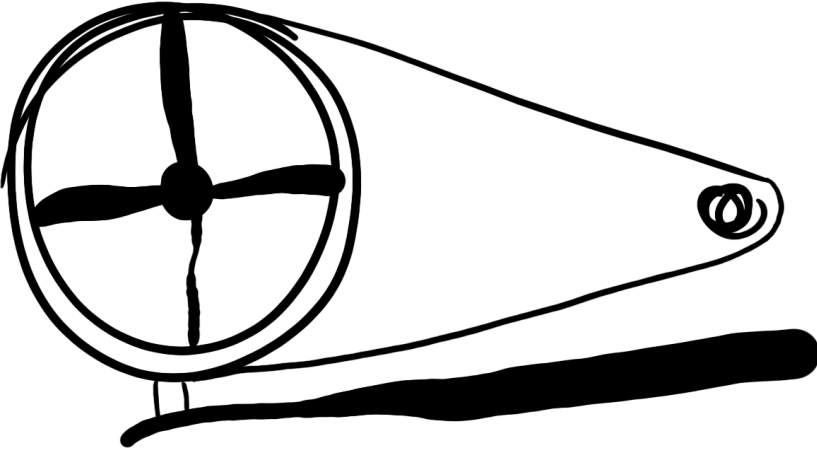
என் வீட்டு மதிலுக்கு மேலாக மல்லிகைப் பூக்களை
இன்று காலை ஒருவர் பறித்துக்கொண்டிருந்தார்
நான் வாசலுக்குப் போய்ப் பார்த்தேன்
என்னைக் கண்டதும் மடியிலிருந்த பூக்களைக் காட்டி
பூ கோயிலுக்கு என்றார்
ஆனால் அது எனக்கு
பூ அம்மாவுக்கு என்று சொன்னதுபோல் கேட்டது

○

இதுவரை ஒரு கோடிமுறை
சிரித்தவன் போலிருந்தது அவன் முகம்

○

கடவுள்கள் தூங்கிக்கொண்டிருந்தவொரு நாளில்
அந்த நாடு கொல்லப்பட்டது
அதன் ஆத்மா அந்தரித்துச் சஞ்சரித்த வான்வெளி
பீரங்கிகள் எழுப்பிய புகை மூட்டத்தால்
இரும ஆரம்பித்தது
குருதி வெள்ளம் அடிவானத்தை மூழ்கடித்தது
ஆத்மாவின் அந்தரிப்பு அலறலாய் எழுந்தது
எந்தக் கடவுளின் காதிலும் அது விழவில்லை
இறுதியில் அது ஓய்ந்து அடங்கியபோது
கடவுள்கள் விழித்தெழுந்தனர்
நாம் விழிப்பாக இருந்திருந்தால்
அந்த நாடு கொல்லப்பட்டதை
அனுமதித்திருக்கமாட்டோமென ஆர்ப்பரித்தனர்
ஆத்மாவையாவது உயிர்த்திருக்க வைத்திருக்கலாம்
அதைக் கொன்றது பீரங்கிகளல்ல
பாராதிருந்த கடவுள்களுமல்ல
இப்போது உயிர்பிழைத்து வாழ்கின்ற நாம்

● மு.ஆறுமுகவிக்னேஷ்

இராட்டை

ஊடும் பாவும் போலத் தான்
இராட்டையும் பாட்டியும்

பூடத்தலையில் ஒவ்வொரு முறையும்
சாய நூலை போடும் பாட்டிக்கு
கல்யாணத்தன்று தாத்தனின் கழுத்தில்
மாலை போட்ட நினைப்புத்தான்

இப்படித்தான் ஒருநாள் எனக்கு
என் தாத்தனுக்குத் தாத்தன் பெயரைச் சொல்லி
மண்ணைத் தோண்டாமலேயே
ஆணிவேரைக் காட்டினாள்

இராட்டையை அவள்
கையால் சுற்ற சுற்ற
வெறும் குழல்களாக இருந்தவை
பருத்த நூல்கண்டுகள் ஆகும்

ஒரு நாளைக்கு இத்தனை கழி
சுற்றி முடிக்க வேண்டும் என்ற கணக்கில்
அவள் கலி முற்றும் வரைக்கும்
சுற்றிக் கொண்டே இருந்தாள்

தாத்தனும் தறியும் கூட
ஊடும் பாவும் தான் என்பதை
இன்னொரு கவிதையில் தான்
சொல்ல வேண்டும்

திருவிழா காலங்களில் சுற்றும்
இராட்சத இராட்டினம் கூட
எனக்குப் பாட்டியின்
இராட்டையாகத் தான் தெரிகிறது

மற்ற ஊர்களில் சொல்கிறார்கள்
நிலவின் கறையைக் காட்டி
நிலாவில் பாட்டி வடை சுட்ட கதை

எங்கள் ஊரில் எப்போதும் சொல்வது
நிலாவில் பாட்டி இராட்டையால்
தார் சுற்றும் கதை தான்.

● ஷஹ்னா ஸப்வான்

அவள்..

அவளுக்கென்று சில ஆசைகள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில எதிர்பார்ப்புகள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில கனவுகள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில ஆற்றல்கள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில இலட்சியங்கள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில மன உளைச்சல்கள் இருக்கும்..
அவளுக்கென்று சில வலிகள் இருக்கும்..

ஏன்;

அவளுக்கென்று சில தூங்காத இரவுகளும் இருக்கும்..
இவை அனைத்தையும் விட,
அவளுக்கென்றே ஒரு அழகான குட்டி வாழ்க்கையும் இருக்கும்..
ஏன் இவள் சிறகுடைந்த பறவையாக இருக்க வேண்டும்..

அவற்றை நீங்கள்
தெரிந்து,
புரிந்து,
அறிந்து கொள்ளுங்கள்..

உங்களில் எழும் கேள்விகளுக்கு அவளை விடையாக மாற்ற முயற்சிக்காதீர்..

உங்களுக்கு தோன்றிய எல்லாவற்றையும் அவளிடம் திணிக்காதீர்..

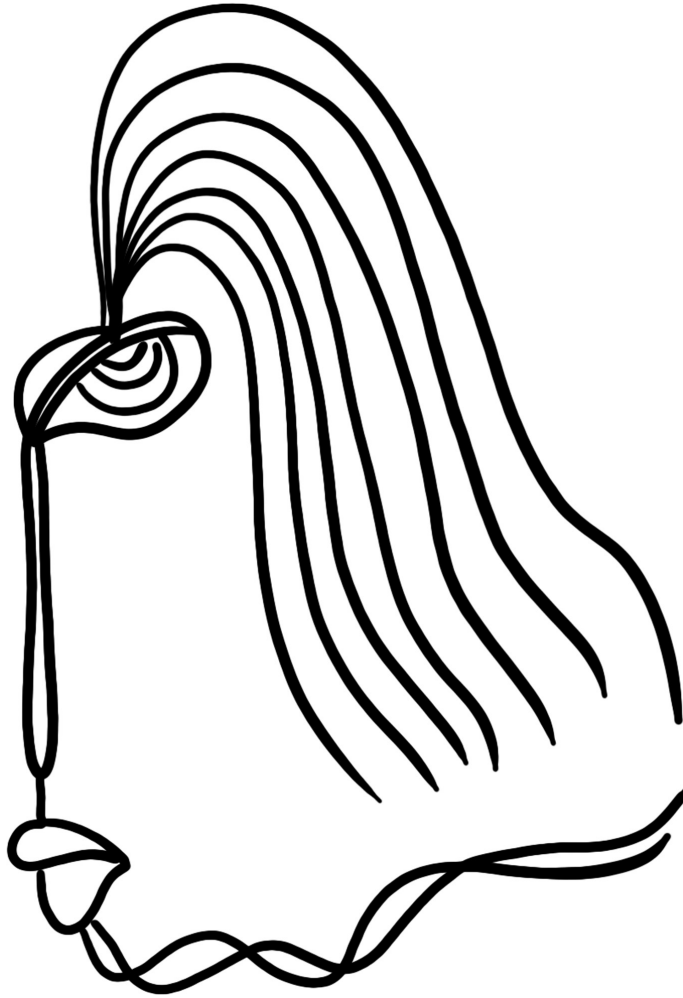
உங்கள் விருப்பில்;
அவள் வெறுப்பைச் சம்பாதிக்காதீர்..

அவள் உங்களுக்காக வாழ்ந்தது போதும்,
இனி - அவளுக்காக,
அவள் சந்தோஷத்திற்காக,
அவள் விருப்பிற்காக,
அவள் ஆசாபாசத்திற்காக

அவளை நிம்மதியாக வாழ விடுங்கள்..

அவள் மனதிற்குள் ஆயிரமாயிரம் இருந்தாலும்,
வெளிப்படுத்த முடியாமல் - மனதிற்குள் பூட்டு போட்டு
பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றாள்..
ஏனென்றால்,
இளம் மனம் கொண்ட மாது அவள்..

பாவம் அவள்,
தலையாட்டும் பொம்மையாக அவள்..

● பா.சிவகுமார்

வெளுக்கும் சாயங்கள்!

இனக்கவர்ச்சியை
காதலென்றெண்ணி
காதல் மணம்
புரிந்து கொண்டன
காதற் கிளிகள்
கொஞ்சமொழி
வழக்கொழிந்து
நாளடைவில்
வசைமொழிகளே
வழக்காடு மொழியாகின
கிளிகளாகக்
கொஞ்சிக் கொண்டவை
பூனையாக மாறி
பிறாண்டிக் கொண்டன
வசைமொழிகளின் வீச்சில்
அடித்துக் கொண்டதில்
சிறகுகள் உதிர்ந்தன
உக்ரமான கைகலப்பில்
மௌனசாட்சியாக
நின்றுக் கொண்டிருந்த
நிலைக்கண்ணாடி
விழுந்து நொறுங்கியது
விலையுயர்ந்த கண்ணாடி
நொறுங்கியதில்
பதறியவர்களுக்கு
அவர்களின் உண்மை பிம்பம்
நொறுங்கியது
ஏனோ தெரியவில்லை

ஆசைகள்!

மனவெளியெங்கும்
இறைந்து கிடக்கின்றன
ஆசையிலைகள்
உதிர்த்த பின்பும்
மீண்டும் மீண்டும்
துளிர்க்கின்றன
புதிய இலைகள்!
தள்ளி நின்று
போதி மரத்தை
வேடிக்கைப் பார்க்கிறது
புத்த மனம்!

ச.சக்தி சாவித்திரி கவிதைகள்

பச்சைக்

கொடிகளுக்கு

உணவை

கொடுத்தவாரே

நீண்டு பறக்கிறது

பாய்ந்தோடும்

வெண்மை

நிற பறவையொன்று

○

அதிகாலை மழை

ஆனந்த மழையாகிறது

அந்த

மழலையின்

சிரிப்பு மழையிலே,

○

உயரத்திலிருந்து

பிரிந்து

வந்த மழையொன்று

உறவாடி

மகிழவைக்கிறது

மண் மீது தவழும்

தாமரை

மலர்களின்

பிஞ்சு மனதின் மீது

○

அந்த

மழை நின்றபாடில்லை

தாமரை

மலரின் சிரிப்பு

குறைந்தபாடில்லை

○

நீண்ட தூரம்

பறந்து போகும்

பறவைகளுக்காக

இளைப்பாற

மரங்களில்லாத

இடங்களெல்லாம்

என் மனதையே

மரத்தின்

கிளைகளாக

நீட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்

● பழனி குமார்

மாமியார் மருமகள் உறவும்
மாமி யாரென்று கேளாமல்
மாமியாரை தாயென மதித்து
மருமகளை மாமியாரும்
மற்றொரு மகளை நனைத்து
மறுபேச்சும் சச்சரவும் தவிர்த்து
மனங்கள் ஒன்றிடும் நிலையானால்
மகிழ்ந்திடும் நெஞ்சங்கள் இறுதிவரை!

மறுவீடு செல்லும் மணமகளும்
மாற்றார் வீடாக நினையாமல்
மணக்கும் மல்லிகை மனதுடன்
மணாளனின் இல்லமும் தன்வீடாக
மனதினில் கொண்டால் மகிழ்ச்சியே!

நாளிதழ்கள் கூறுது நாளுமொரு கொலை
தாளில் கண்டாலும் தாங்கவில்லை மனதும்!
சமையற் கூடம் மாறுகிறது கொலைக்கூடம்
அடுப்பும் வெடித்து அரங்கேறுகிறது சதியும்!
அரைத்துப் பழகாத மருமகளும் செய்கிறாள்
அம்மிக் கல்லெடுத்துக் கொலை மாமியாரை!

சிந்தியுங்கள் சிறிதுநொடி மாமியார் மருமகளே
நிந்தியாதீர் என்னை ஏற்றவன் நானல்லவென்று!
இதயங்கள் இணைந்து பாசத்தைப் பகிர்ந்திட்டால்
இல்லங்கள் என்றும் இன்பத்தால் வெள்ளமாகும்!

● ச. இராஜ்குமார்

துவண்டுவிடாதே

வாழ்க்கை உன்னை ஓர் நாள்
தூற்றும் மறுநாள் உன்னை தேற்றும்..
அந்த நாளும் வந்தே தீரும்
துவண்டுவிடாதே..

ஏய் மனமே துவண்டுவிடாதே
கரும்பாறை இடுக்கிலும்
வண்ணப்பூக்கள் தோன்றும்..

கள்ளிசெடியிலும்
அழகிய வண்ணப்பூக்கள் தேன் சிந்தும்..

துவண்டுவிடாதே ஏய் மனைமே..

காயங்களை ஆற்று கவிதைகளில்
உன்னை தேற்று காலம் கனியும்
வாழ்வும் கனியமுதினை சிந்தும்..!!!

● சந்திரா மனோகரன்

யாழ் !

எரியும் விழிகள் அந்த இசைக் கருவிக்கு!
தாழிட்ட அறைக்குள் கனல் சூட்டில்
வறண்ட உணர்வுகளின் உச்சத்தில்
நிராசையே மிஞ்சுகிறது, எனக்கு
துருவேறி, கரிந்து, வெந்து
நானே ஒட்டுமொத்த இரை!
யாழ் எழுப்பும் பேரொலியில்
கனலியின் பிரகாசம்!
சிறகவிழ்ந்த பேரழகி அவள்!
இசையைத் தழுவித் தழுவி
மயிலின் அசைவில்..
ஆகா, அற்புதம்!
அடே, யாழே! போதும் உன் கர்வம்
சுருக்குகிறேன், என் விரல்களை
செருக்கற்ற கால்கள் பின்னுகின்றன
இசைவெளியெனும் நெருப்புக்
குழிக்குள்
தேவதையாய் நெளிந்து ஆடிய
நடனமெல்லாம் வெறும் கனவுதானா..
முறிந்த நினைவுகளில்
நொறுங்கிச் சிதறும் யாழ்!
புதையுண்ட தொன்மையான இரகசியங்களும்
கருவழிந்த எண்ணற்ற சொற்கோவைகளும்
இசைத்தெறிப்புகளில் உன் ஆயிரம் முகங்கள்!
வெதுவெதுப்பூட்டும் உன் யௌவன
ஒளியில்
மீண்டெழும் யாழ்!

உறவு

அந்தப் பெரு நகரத்தின் வீதிகள் எங்கும் வாகனங்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன அவைகள் ஒன்றை ஒன்று முந்திச் செல்வதற்காய் பீப்..பீப் என ஒலியை எழுப்பி பயணித்துக்கொண்டிருந்தன. கதிரவன் மெல்ல மெல்ல மேலெழுந்து வந்துகொண்டிருக்க குருவிகள் சிறகை அடித்துப் பறக்கத்தொடங்கின இன்னும் சில பறவைகள் ஒலியை எழுப்பிக்கொண்டிருந்தன தெருநாய்கள் கொட்டப்பட்டிருந்த குப்பைத் தொட்டிகளைக் கிளறி உணவு தேடிக்கொண்டிருந்தன நேரம் ஆக ஆக சனக் கூட்டம் கூடிக்கொண்டிருந்தது பாடசாலை மாணவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தை நோக்கிச்

சென்று கொண்டிருந்தனர். வீதியின் நடுவில் அமைக்கப்பட்டிருந்த மணிக்கூட்டுக்கோபுரம் ஏழுமணி என்பதை ஒலி எழுப்பிக்காட்டியது தோமஸ் கடையைச் சுத்திக் கூட்டித் தண்ணீர் தெளித்துக் கடையைத் திறந்து வைத்துவிட்டு அருகில் இருந்த செம்பருத்தி மரத்தில் பூக்களைப் பிடுங்கி படத்தட்டில் வைத்து கும்பிட்டு கதிரையில் அமர்ந்துகொண்டான் முதல் நாளில் எழுதப்பட்டிருந்த கணக்குகளைச் சரி பார்த்து லாச்சியில் இருந்த தாள் காசுகளை எடுத்து அடுக்கி வைத்துவிட்டு எழுந்து தேநீர்க் கடையை நோக்கி நகர்ந்தான்.

காலைப் பத்திரிகையை எடுத்துப் பார்த்தபடி அண்ணே.. எனக்கொரு ரீ போடுங்க எனச் சொல்லியபடி பத்திரிகையின் தலைப்புச் செய்தியைப் பார்க்கத் தொடங்கிட யாரோ ஒருவரின் கை தோமஸின் கைகளைத் தட்டியது தோமஸ் பார்க்கத் தொடங்கிய செய்தியை விட்டுவிட்டு தன்னைத் தட்டிய கைகளைப் பார்த்தான்.

ஒரு எழுபது என்பது வயது மதிக்கத்தக்க முதியவர் ஒருவர் அருகில் நின்றுகொண்டிருந்தார் அவரது உடைகள் அழுக்காகவும் தலைமுடி வெள்ளையும் இல்லாமல் கறுப்பும் இல்லாமல் இளமஞ்சள் நிறத்தில் காட்சியளித்தது அவரது கையில் மஞ்சள் நிறமுடைய துணிப்பை ஒன்று தொங்கிக்கொண்டிருந்தது தோமஸ் அந்த முதியவரைப் பார்த்து சொல்லுங்கோ ஐயா என்றவும் தம்பி ரீ இந்தாங்கோ என கடைக்காரர் ரீயை நீட்டினார் அதனை வாங்கிவிட்டு மீண்டும் திரும்பி சொல்லுங்கோ ஐயா என்றான். முதியவர் தம்பி எனக்கும் ஏதாவது சாப்பிட வாங்கிக் கொடுப்பா என்றிடவும் தோமஸ் தன் கையிலிருந்த ரீயையும் கொடுத்து ஒரு பணிசையும் வாங்கி அந்த முதியவரிடம் நீட்டினான் அவர் அதனை வாங்கி மெதுமெதுவாய் பருகி உண்டுவிட்டு கடையின் அருகில் இருந்த பாலமரத்தடியில் அமர்ந்துகொண்டார். காசைச் சரிபார்த்து கடைக்காரரிடம் கொடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்தான்.

தோமஸ் கிளிநொச்சியில் உள்ள சேவைச் சந்தையில் புடவை வியாபாரம் செய்து வருகின்றான் படிச்ச படிப்புக்கேற்ற தொழில் ஏதும் கிடைக்காமையினால் வங்கியொன்றில் கடன்பட்டு புடவை வியாபாரத்தை தொடங்கினான் பெருமளவில் இலாபம் கிடைக்காத போதிலும் தொழில் ஒன்று இருக்கவேண்டுமென்பதற்காய் அந்தக் கடையை தொடர்ந்து நடாத்தி வருகின்றான்.

தோமஸ் சில நாட்களாய் அந்த முதியவர் மரத்தின் கீழ் இருப்பதைக் கண்டிருக்கிறான் ஆனால் இதுவரையில் அவர் தோமஸிடம் எதுவும் கேட்டதில்லை இன்றுதான் முதல்முறை தன் பசியைச் சொல்லி கேட்டிருந்தார். பசி யாரைத்தான் விட்டுவைக்கிறது என்ன செய்வது பணம் உள்ளவன் தன் பசியை இலகுவாகப் போக்கிக்கொள்கின்றான் இல்லாதவன் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒருபாய் இரண்டுருபாயாய் சேர்த்து அரைப்பசியைப் போக்கிக்கொள்கின்றான். சீ..ச்..சீ..இது என்ன வாழ்க்கையடா என தன் மனதுக்குள் சொல்லிக்கொண்டு தன் வேலையைக் கவனித்தான்.

நேரம் மூன்று மணி என்பதை மணிக்கூட்டுக்கோபுர அலாரம் கூறிட முதியவர் எழுந்து தன்னிடம் சேர்ந்த பணத்தை எண்ணிப் பார்த்தபடி முன்பாக இருந்த தேநீர்க் கடையை சென்றடைந்தார் தன்னிடம் இருந்த காசைக்கொடுத்து ஒரு பார்சல் சோற்றை வாங்கிக்கொண்டு மெல்ல மெல்ல நடக்கத்தொடங்கினார்.

அந்த முதியவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த தோமஸிற்கு தன் பெற்றோரின் ஞாபகங்கள் வந்துசென்றன ஓடியோடி வீட்டு வேலை செய்திடும் அம்மா தோட்டத்தைக் கொத்தி பயிர்

செய்யும் அப்பா அண்ணா..அண்ணா.. என அன்பாக அழைத்திடும் தங்கை என அவன் குடும்பமும் அழகானதுதான் ஆனால் அவனிற்கு அவர்களோடு சேர்ந்து வாழும் கொடுப்பினையை இறைவன் கொடுக்கவில்லை ஒத்தக் குண்டில் மொத்த உயிரையும் பறித்துவிட்டான் ஆசைக்கு ஒரு போட்டோ கூட இல்லை என அவன் மனம் வருந்திய நாட்கள் ஏராளம் ஏராளம்.

இப்படியே அவன் மனது எதை எதையோ நினைத்துக்கொண்டிருக்கையில் நேரம் பறந்தோடியது கடையை இழுத்துப் பூட்டிவிட்டு பக்கத்தில் இருந்த பழக்கடைக்குச் சென்றான் பாக்கியம் ஆச்சியின் பழக்கடையில் எப்பொழுதும் பழங்கள் மினுமினுத்தபடிதான் இருக்கும் அளவும் சரி விலையும் சரி மற்றக் கடைகளைப் பார்க்கவும் நிறைவானதாக இருக்கும் அதனால் ஆச்சியின் கடைக்குச் செல்வதையே வழமையாக்கிக் கொண்டிருந்தான்

பாக்கியம் ஆச்சி தோமலைக் கண்டவுடன் எழுந்து நின்று என்னப்பா இன்டைக்கு என்ன தர என்றவும் தோமஸ் ஆச்சி முந்திரிகைப் பழத்தில் ஒரு அரைக்கிலோ போடுங்கவன் என்றான்

பாக்கியம் ஆச்சி இரண்டு குலைப் பழத்தை எடுத்து தராசில் போட அது அரைக்கிலோவிற்கு கொஞ்சம் கூடவாகவே காட்டியது அதனை எடுத்து சொப்பினில் போட்டு தோமஸிடம் கொடுத்துவிட்டு முந்நூறு ரூபா தம்பி என்றவும் தோமஸ் ஐந்நூறு ரூபாயை எடுத்து நீட்டினான் அப்போது அவனுக்கு அந்த முதியவரின் ரூபகங்கள் வந்து போயின ஒரு பார்சல் சோற்றுக்காக எத்தனையோ மனிதர்களிடம் கையேந்தும் அந்த முதியவருக்கு இந்தக் கசைக் கொடுத்தால் அவர் மனம் எத்தனை பெரிய மகிழ்ச்சியடையும் என்பதாய் அவன் மனது சிந்தித்துக் கொண்டது இருந்தாலும் ஆச்சியின் வியாபாரத்தையும் குழப்பிவிடக்கூடாதென எண்ணி ஒரு முடிவுக்கு வந்தான் ஆச்சி உந்தப் பழத்தில் அரைவாசியத் தாங்கோ காணும் என்றவும் பாக்கியம் ஆச்சி நூற்றி ஐம்பது ரூபாய்க்கு ஏற்றாற்போல் பழத்தைப் போட்டுக் கொடுக்கவும் அதனை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

இரவு முழுவதும் அந்த முதியவருக்கு ஏதாவது செய்யவேண்டும் அவரது வீடுவரைச் சென்று பார்க்க வேண்டும் அவரது கஸ்ரத்தைப் போக்க வேண்டும் என ஏதேதோ நினைத்திடவும் அவன் கண்கள் மெதுவாய் தூக்கத்தை வரவழைத்துக்கொண்டது.

மறுநாள் காலையில் எழுந்து குளித்து வெளிக்கிட்டு கடையைச் சென்றடைந்தான். வழமைபோல் தன் வேலைகளையெல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டு கதிரையில் அமர்ந்திடவும் அந்த முதியவர் அந்த மரத்தடியை வந்தடைந்தார் தோமஸின் மனம் பெரும் மகிழ்ச்சியில் திழைத்தது ஓடோடிச் சென்று ஐயா இன்று நீங்கள் இவ்விடத்தில் இருக்கத் தேவையில்லை உங்களுக்குத் தேவையான பணத்தை நான் தருகிறேன் வாருங்கள் என்றவும் அந்த முதியவர் தோமஸின் முகத்தைப் பார்த்தார் அந்தப் பார்வை அவர் ஏதோ இறைவனைக் கண்டுவிட்டார் என்பதுபோல் இருந்தது. தோமஸ் மெதுவாய் ஐயா உங்களிற்கு எவளவு பணம் வேண்டும் என்றான் அந்த முதியவர் தம்பி எனக்குப் பணமெல்லாம் வேணாமப்பா இரண்டு பார்சல் சாப்பாடு மட்டும் போதும் எனக்கும் மனைவிக்கும் வயித்துப்பசி போக்க எனச் சொல்லவும் தோமஸ் கடைக்காரரிடம் இரண்டு பார்சல் சாப்பாட்டுக்கான பணத்தைக் கொடுத்து பார்சலை வாங்கி அந்த முதியவரின் துணிப்பையில் வைத்துவிட்டு ஐயா உங்களைக் கூட்டிப்போய் உங்கள் வீட்டிலேயே இறக்கி விடுகிறேனே எனச் சொன்னான் தோமஸ் அதற்கு அந்த முதியவர் இல்லப்பா நான் மெதுவாய் போயிடுவன் என்றார்

மீண்டும் தோமஸ் பரவாயில்லை ஐயா உங்கள் மகனாக என்னை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள் உங்களை ஏற்றிச் சென்று இறக்கிவிடுகிறேன் என்றதும் தலையசைத்து சம்மதித்தபடி அவனது உந்துருளியில் ஏறி அமர்ந்து கொள்ள தோமஸ் உந்துருளியை செலுத்த ஆரம்பித்தான்.

பத்து நிமிடங்களில் அந்த முதியவரின் வீட்டைச் சென்றடைந்தான் தோமஸ்.

மெதுவாய் இறங்கிய முதியவர் தம்பி ராசா வீட்டுக்கு வந்திட்டு இடையிலயே போயிடாத உள்ள வந்துட்டுப் போப்பா என்றவும் பெரும் மகிழ்ச்சியோடு உள்ளே சென்றான் தோமஸ்.

ஒலைக்குடிசை மண் சுவரினால் கட்டப்பட்ட சுவர் கிழிந்த தறப்பால் காற்றில் பறந்தடித்துக்கொண்டிருந்தது.

ராசாத்தி.. ராசாத்தி..என அழைத்துக்கொண்டு முன் சென்றார் அந்த முதியவர் அவர் அழைத்த சத்தம் கேட்டு வெளியில் வந்தார் அந்த முதியவரின் மனைவி ராசாத்தி.

மெல்லிய தோற்றத்தோடு கிழிந்த சேலையில் மூன்றாவது காலாகக் கருதும் ஓர் ஊன்றுதடியோடு வந்த ஆச்சியிடம் சாப்பாட்டைக்கொடுத்த அந்த முதியவர் தோமலைக் காட்டி இந்தத் தம்பிதான் சாப்பாடு வாங்கித் தந்தது அது மட்டுமில்ல ராசாத்தி தன்னை மகானாக நினைக்கச் சொல்லித்தான் வீடுவரை ஏற்றிக்கொண்டு வந்துச்சு நீ இத்தனை காலமும் பிள்ளையில்லை என அலைஞ்சு திரிஞ்சுதுக்கு கடவுளாப் பாத்து ஒரு பிள்ளையைக் கடைசி நேரத்தில காட்டியிருக்கான் பாருடி ராசாத்தி எனச் சொல்லியபடி ஆச்சியின் தோல்களைப் பிடித்துக்கொண்டு ஓவென அழுதார் அந்த முதியவர்.

ராசாத்தி ஆச்சி கணவனின் கைகளைப்பிடித்துக்கொண்டு தோமஸின் அருகில் வந்து நின்று அப்பு ராசா இந்த மனுசன் நல்ல வசதியாத்தான் இருந்துச்சு என்னக் கலியாணம் செய்ததோட இப்புடியாகிட்டு எனக்காக விடியத்தோட எழும்பி எத்தனையோ பேரிட்ட கையேந்தித்தான் ஒரு நேரச் சாப்பாட்டக் கொண்டு வருவார் அதிலயும் அரை வயிறோட படுத்த நாட்கள்தான் ஏராளம் எங்கள் மலடி மலடன் எனச் சொல்லிச் சொல்லியே இந்தச் சமூகம் தள்ளி வைச்சிட்டு யாராவது ஒரு பிள்ளை அப்பா அம்மா எனக் கூப்பிடாதா என ஏங்கித் தவிக்கிற மனசுக்கு நீ மகன் என்று சொல்லும் போது உச்சி குளிர்நுதுப்பா..கடைசிக்காலத்திலயேனும் எங்களுக்கு கொள்ளி வைக்க ஒரு மகன் இருக்கிறான் என்ற நினைப்பிலயே இந்த உடல் சந்தோசமா நெருப்பில வெகுமய்யா.. என தோமலைக் கட்டியணைத்திடவும் ஆச்சியின் கண்களில் இருந்து வடிந்த கண்ணீர் அவன் நெஞ்சை நனைத்தது.

அப்போதுதான் தோமஸிற்கு அவர்கள் பிள்ளைகள் இல்லாதவர்கள் என்பது தெரிய வந்தது அவன் அவர்களின் பிள்ளையாய் வாழலாம் என முடிவெடுத்து அவர்களைத் தன் வீட்டிற்குக் கூட்டிச்சென்று மகிழ்ச்சியாய் வாழத்தொடங்கினான்.

(இந்தக் காலத்தில் ஒரு நேரச் சாப்பாடு இருந்தால் போதுமென நினைக்கும் எத்தனையோ முதியவர்கள் தெருவோரம் கையேந்தியபடி திரிகிறார்கள் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் பெரும் வலிகள் நிறைந்திருக்கும் கேட்கத்தான் யாருமே இருப்பதில்லை.)

● ரகுநாத் வ,
மதுரை

குளக்காதலி

வெகுளலின்
கடைசிப்புள்ளியில்
இறுகியப் பாறையென
நிசப்தம் சூடிக் கொண்டு
வீற்றிருக்கிறாள்
சிறு குளத்துக்காரி.

கதிரவன் சிதறலை
அள்ளியிறைத்தும்
வளியவன் மேலோடு
வலசை புரிந்தும்
அசைவில்லை.

மேல் திரிந்த
பறவைகளின்
நிழல் குடிப்பினும்
கிளைக் கண்கள்
இமைத்துப் பார்ப்பினும்
அசரவில்லை.

சிறு தட்டான் ஒன்று
மேனியின் நுனியில்
உறிஞ்சும் போது
மெல்லிய துளிக்கு
குட்டி வாயில்
பாலூட்ட மட்டும்
இசைந்தவள்

வான இடைவெளியில்
பிரிந்திருந்த கருமேகக்
காதலனைக் கண்
இமையாமல்
வெறித்து கொண்டிருக்க

அள்ளியணைக்க
இறங்கி வந்து பெய்த
அடை மழைக்காதலனின்
ஒவ்வொரு கண்ணீர்
துளியினையும்
ஆயிரமாயிரம் கைகளோடு
அழுத வண்ணம்
ஆரக்கட்டித் தழுவுகிறாள்.

நிலமும் வானும் புணரும்
ஆனந்தக் காட்சியினை
வார்த்தைகளில்
கடலெனத் தருகிறது
சிறு குளமும்
பெரு மழையும்!

● அஷ்வினி கவயந்தி

எனக்கெனவே
ஓர் ஓரமாக
ஒதுக்கப்பட்ட அறை
முழுதும்
புத்தகங்களுடன்
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன்!

பயணங்களின்போதும்
வங்கி அட்டை
அடையாள அட்டை
இவற்றைப் போலவே
புத்தகத்தையும்
கையோடு எடுத்துச்
செல்கின்றேன்!

பிறந்தநாளுக்காக
என்ன வேண்டும்
யாரும் கேட்கும் முன்னே
புத்தகங்கள் என
முணு முணுத்துவிடுகின்றேன்!

யாரேனும்
சிறந்த புத்தகம் ஒன்றை
பரிந்துரை செய்தால்
உடனே வாங்கி வைத்துக்கொள்கின்றேன்!

வாங்காமல் விடுபட்ட
புத்தகங்களை எப்போது
வாங்கி தொலைப்பேனோ
அடிக்கடி என்னை நானே
கேள்வி
கேட்டுக் கொள்கின்றேன்!

தூங்கும்போதும்
பக்கத்தில் ஒரு
புத்தகத்தை வைத்துக்கொண்டுதான்
தூங்குகின்றேன்!

எங்கிருந்துதான்
புத்தகத்தாகம் என்னை
தொற்றிக்கொண்டதோ
பேதை எனக்கு தெரியவில்லையே!

மௌன மொழியால்
உரையாடும்
புத்தக துணை போல்
வேறொர் துணையுண்டோ
இவ்வையம்தனிலே!

- ஜலீலா முஸம்மில், ஏறாவூர்

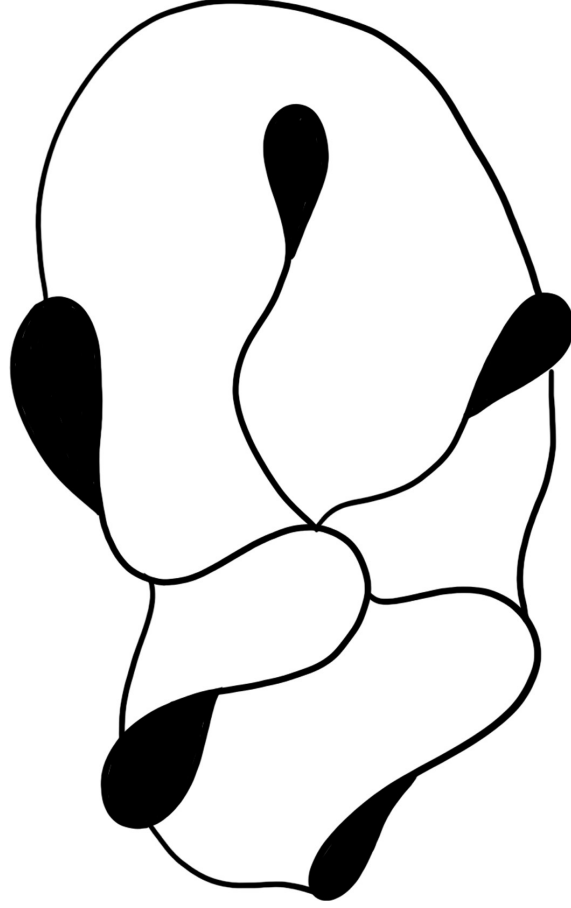
தாயிற் சிறந்த கேடயம் இல்லை

தனயன் சிறக்கத்
 தியாகம் செய்வாள்
 துன்பங்கள் தாங்கித்
 துணை நின்றிடுவாள்
 தன்னிகரில்லாச் சேவை
 தன்னலமின்றிச் செய்வாள்
 தனியாய்க் காத்திடும்
 தெய்வம் ஆவாள்
 ஒளியாய் மாறி
 வழியைக் காட்டுவாள்
 அறிவை வளர்க்க
 அருந்தவம் புரிவாள்
 அவனியில் தன்னை
 அர்ப்பணிப்புச் செய்வாள்
 கேடுகள் பொறுத்தே
 கேடயம் ஆவாள்
 குழந்தையின் சிரிப்பில்
 குதூகலம் கொள்வாள்
 கவலை துடைத்துக்
 கருணை புரிவாள்
 இரணங்கள் பொறுத்த
 இராணி அவளே
 ஈடில்லா உறவு
 உலகினில் தாயே

○

இயற்கை

இறைவன் தந்த அழகிய இயற்கை
 இன்புறக் கண்டு அடைந்திடு உவகை
 உயர்ந்திடும் மலைகளில் மேகம் சூழ
 ஓடிடும் நீர்வீழ்ச்சி கொள்ளை கொள்ளும்
 நதிக்கரை சூரியன் மறையும் போதும்
 நாதமாய் தென்றல் வீசும் போதும்
 நாடியே மனம் தேடுது இயற்கை
 நலமாய் எமக்கு தருமே வாழ்க்கை
 பச்சை இலைகள் துளிர்க்கும் போதும்
 பறக்கும் பறவைகள் இசைக்கும் போதும்
 சூரியக் கதிர்கள் சோம்பல் உடைத்து/
 சோதியாய் சேதி சொல்லுது இயற்கை

கொரோனாவை விட கொடுமை

“**ஹ**லோ உந்த போணில இருந்து கேட்கிற அந்த ஒலிபரப்ப நிறுதிப்போட்டு வேலையைப் பாரும்

என்று எத்தனைதடவை சொல்லிப்போட்டன்.”

தனது அறையிலிருந்து எழுதிக்கொண்டிருந்த ஆனந்தன் சத்தம்போட்டார். ஆனால் சமயலறையில் சமையல் செய்துகொண்டே தனது கைபேசிகளில் அனைத்து பண்பலை வானொலிகளையும் கேட்கும் அவர் மனைவி மாதூரிக்கு அவர் எத்தனை தடவைகள் சொன்னாலும் உறைப்பதில்லை. மாதூரி மாறி மாறி பல ஒலிபரப்புகளை கேட்பதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தாள்.

வழமையாகவே மாதூரி அதிக நேரம்தான் இந்த இணைய வானொலிகளை கேட்பது வழக்கம். இப்போது இந்த கொரோனா வைரஸ் பீதியினால் வீட்டில் அடைபட்டு இருப்பதால் இது இன்னும் கூடி இருக்கிறது. இதனால் பலதடவைகள் இருவருக்கும் இந்த விடயத்தில் வாய்த்தர்க்கம் வந்திருகிறது.

ஆனந்தன் இலங்கையில் ஒரு ஊடகவியலாளராக இருந்து, பல வருடங்களுக்கு முன்னர் ஜெர்மனிக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். தமிழில்பற்றும், அதை முறையாக பேசவேண்டும், எழுதவேண்டும் என்றும் நினைப்பவர். தாயகத்திலிருந்தபோதே இலங்கை வானொலியை மிகவும் நேசித்தவர். அறுபது, எழுபது, எண்பதுகளின் ஆரம்பங்களில் அதன் ஒலிபரப்பின் தரத்தை, நேர்மையை, தயாரிப்பாளர்களின், அறிவிப்பாளர்களின் திறமையை வெகுவாக பாராட்டி மகிழ்ந்தவர். அனால் இந்த புலம்பெயர் நாடுகளில் உள்ள வானொலிகள் காற்றலைகளில் கொடுக்கின்ற அலப்பறைகளை அவரால் தாங்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை.

அதிலும் இந்த இணையத்தள வானொலிகள் இப்போது எல்லா நாடுகளிலும் இருந்து ஒலிக்கத் தொடங்கி இருக்கின்றன. தற்காலத்திற்கு தகுந்தமாதிரி அறிவியல் வளர்ச்சியின் உச்சத்தில் இருக்கும் உலகத்தில், மாற்றம் வேண்டும் என்பதில் மாற்றுக்கருத்து ஆனந்தனுக்கு இல்லை. விஞ்ஞான யுகத்தில் மனித சமுதாயம் இன்று உருண்டுகொண்டு இருக்கிறது.. எல்லாமே சரிதான் மாற்றங்கள் எல்லாம் தேவைதான். தலைமுறைகளின் இடைவெளியில் இப்போது பாரிய வித்தியாசங்கள் இல்லை என்பதும் சரியாக இருக்கலாம். அதற்காக மொழியை சிதைக்கவோ, அதை கையாளும் விதத்திலிருந்து மாறுபடவோ, பிறமொழிகள் கலந்துபேசவோ அனுமதிக்க முடியாது என்பதில் எல்லோரும் கவனமெடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தைக் கொண்டவர் ஆனந்தன்

அது எழுத்து ஊடகமோ, அல்லது ஒலி, ஒளி ஊடகங்களோ, எந்த ஊடகமாக இருந்தாலும் தமிழ்மொழியை அதன் மேன்மை குறையாமல், அதற்கு களங்கம் ஏற்படுத்தாமல் கையாளவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர். அந்தவகையில்தான் அவருக்கு இந்த ஒலி ஊடகங்கள் தமிழை பாடாய்ப்படுத்தும் செயலை ஜீரணிக்க முடிவதில்லை. அதுவும் இப்போது கொரோனா பிரச்சினையால் வீட்டிலேயே இருக்கவேண்டி வந்ததால். மன உழைச்சலிலும் இருக்கிறார். சில வானொலிகளின் அலப்பறைகள் அவருக்கு எரிசலை ஏற்படுத்துகிறது.

அந்தக்காலத்து இலங்கை வானொலி நிகழ்ச்சிகளை இலங்கைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல தமிழ்நாட்டில் உள்ள தமிழர்களும் விரும்பி கேட்பார்கள். காரணம், தரமான நிகழ்ச்சிகளும், அழகான தமிழும், நேரத்தியான உச்சரிப்பும், நுணுக்கமான ஒலிபரப்பு யுக்தியும் இருப்பதேயாகும். ஒரு வானொலி ஒலிபரப்பில் செய்தி ஒலிபரப்பு மிக முக்கியமானது. அந்த செய்திகள் காற்றலைகளில் கலந்து மக்களின் காதுகளில் எப்படி சென்று சேரவேண்டும் என்று, அன்று ஒவ்வொரு செய்தி வாசிப்பாளர்களும் கவனமெடுத்து, பலதடவைகள் ஒத்திகைபார்த்து, ஏற்ற இறக்கங்கள் அவதானித்து, சிறப்பாக தங்களை தயார்படுத்திய பின்னரே வாசித்தார்கள். அது மக்களால் பெரிதும் விரும்பி கேட்கப்பட்டது. ஒரு வெளிநாட்டு தலைவரின் பெயரைக்கூட, சரியாக உச்சரிக்க வேண்டும் என்று அதை பலபேரிடம் சொல்லி சரிபார்த்தபின்னர்தான் வாசிப்போம் என்று செய்தி வாசிப்பவர்கள் சொல்ல ஆனந்தன் கேட்டிருக்கிறார்.

சினிமாப் பாடல்கள் ஒலிபரப்புவதானாலும், நிகழ்ச்சிகளுக்கு பல பெயர்களிட்டு, அந்த தலைப்புகளுக்கு ஏற்றபடியே அறிவிப்பாளர்கள் பாடல்களை ஒலிபரப்பினார்கள். ”நெஞ்சம் மறப்பதில்லை” என்று ஒரு நிகழ்ச்சி என்றால் அதில் நெஞ்சைவிட்டு அகலாத பாடல்கள் ஒலிக்கும். ”நீங்கள் கேட்டவை” என்றால் நேயர்கள் விரும்பி கேட்ட பாடல்களை ஒலிபரப்பினார்கள். ”இன்றைய நேயர்” என்றால் ஒருவர் தனது விருப்பத்தின்படி தெரிவுசெய்த மூன்று பாடல்களையும், அந்த பாடல்களுக்கு அவர் சொல்லும் கருத்துகளையும் ஒலிபரப்பினார்கள். ”ஒரு

படப்பாட்டு” என்ற நிகழ்ச்சியில் அந்த படத்தில் இடம்பெற்றநல்ல பாடல்களை ஒலிபரப்பினார்கள்.”இரவின் மடியில்” என்ற நிகழ்ச்சியில் இராப்பொழுதில் கேட்டால் தூக்கம் வரத்தக்க பாடல்களை தேடியெடுத்து ஒலிபரப்பினார்கள்.”இசைக்களஞ்சியம்” என்றால், பல தரப்பட்ட சுவையுள்ள பாடல்கள் ஒலிக்கும்.”இசையமைப்பாளர்” என்ற நிகழ்ச்சியில் ஒரு இசையமைப்பாளர் இசையமைத்த படங்களிலிருந்து.பாடல்கள் ஒலிக்கும்.

காலையில் “பொங்கும் பூம்புனல்” என்ற நிகழ்ச்சியே பலருக்கு உற்சாகத்தை கொடுத்து அன்றையநாளை அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக வைத்திருக்கும்,இப்படி சினிமாப் பாடல்களை வைத்து “அன்றும் இன்றும்” “மலர்ந்தும் மலராதவை””இசையும் கதையும்””என் விருப்பம்”போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அன்று இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பியது.

இதுதவிர நாடகங்கள்,நற்சிந்தனைகள்,பக்திப்பாடல்கள்,ஈழத்துப் பாடல்கள்,பொப்பிசைப் பாடல்கள், ஹிந்திப் பாடல்கள்,என்று எத்தனை நிகழ்ச்சிகள் ஒவ்வொருநாளும் ஒலிபரப்பை அலங்கரித்தன. ஜனரஞ்சகமான நிகழ்ச்சிகளாக பாட்டுக்குப்பாட்டு,இசையணித்தேர்வு, திரைவிருந்து,ஒலிச்சித்திரம் என்று எத்தனை நிகழ்ச்சிகள்.ஒரு வானொலியின் ஒலிபரப்பிற்கு எப்படியான நிகழ்ச்சிகள் தேவையோ அத்தனையும் அன்று தகுதிவாய்ந்த தமிழறிவு கொண்ட,அதிகாரிகளால் தரம்பார்த்து, பின்னர் அவர்களால் பரிந்துரை செய்யப்பட்டபின்னரே அதை ஒலிபரப்பினார்கள்.இப்படியான வானொலி கலாசாரத்தில் இருந்து வந்த ஆனந்தனுக்கு, இன்று இந்த இணையத்தள ஒலிபரப்புகளை உண்மையில் ஜீரணிக்க முடியவில்லை.

புலம்பெயர்ந்துவாழும் தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ் வானொலிகள்,தமிழ் தொலைக்காட்சிகள் தேவைதான். எல்லாமே இருக்கின்றன.வசதிகளும்,வாய்ப்பும் உள்ள யார்வேண்டுமானாலும் ஒரு ஒலிபரப்பை செய்யலாம் என்ற நிலை இப்போது வந்துவிட்டது. ஒலிபரப்பு தர்மம் ஒன்று இருக்கிறது என்று தெரியாமலே ஒலிபரப்பு நிலையம் வைத்துள்ளவர்கள் புலம்பெயர் தேசங்களிலே பலர் உள்ளனர்.

இன்று உலகமயப்பட்ட தமிழ் இணைய வானொலிச் சேவையில் அலைவரிசையை குத்தகைக்கு எடுக்கும் யாரும் வானொலி ஒன்றை உருவாக்கலாம் என்ற நிலை வந்துவிட்டது. அதைவிட இப்போது யூ டியூப் பயன்பாட்டின் மூலமும் பல காணொளி ஒலிபரப்புகள் புற்றீசல்கள் போல புறப்பட்டு இருக்கின்றன. சரி,அந்தக்கால ஒலிபரப்புக்கும் இன்றைய ஒலிபரப்புக்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று கேட்டால் நிறையவே இருக்கிறது.அன்று ஒலிபரப்பில் எத்தகைய சொற்களை,சொல்லாடல்களை பாவிக்க வேண்டும்,எத்தகைய சொற்களை பாவிக்க, பயன்படுத்தக் கூடாது என்று பயிற்சியும்,அறிவுறுத்தலும் இருந்தது.அதை அறிவிப்பாளர்கள், தயாரிப்பாளர்கள் கடைப்பிடித்துகொண்டு ஒலிபரப்பை செய்தார்கள்.ஆனால் இன்று அதற்கெல்லாம் அவசியமில்லை என்று ஆகிவிட்டது. இன்றுள்ளவர்கள் வாய்க்கு வந்தபடி கொச்சையாக சில சமயம் பச்சையாககூட பேசுகிறார்கள்.பாட்டு ஒன்றை போடத் தெரிந்தவர் யாரும் அறிவிப்பாளராகலாம்.

ஒருநாள் வழமைபோல் மாதுரி சமையலறையில் தன் கைபேசியில் கேட்கும் வானொலியில் ஒரு அறிவிப்பாளர்,ஒரு நேயருடன் பேசிய உரையாடலை ஆனந்தன் கேட்கும்படி ஆயிற்று. அதை கேட்டதும் அவர் உடலே நடுக்கம் கண்டது.

“வணக்கம் ஆரு பேசிறீங்க” இது அறிவிப்பாளர்.

மறுபக்கத்தில் ஒரு சத்தமும் வரவில்லை.அவர் மீண்டும்

“ஹலோ நீங்க தொடர்பில் இருக்கிறீங்க ஆரு பேசிறீங்க “

“நான் சுரேஷ் கதைக்கிறேன் “

“ஆ,சுரேஷா என்ன குரவெல்லாம் ஒரு மாதிரி கம்பி கரகரக்குது”

“அப்படி ஒண்டுமில்ல இங்கனைக்க கொஞ்சம் குளிர் அதுதான் “

“குளிரால் நல்லா தூங்கிட்டீங்க.அதோட இரவெல்லாம் கட்டில்ல நல்ல மஜாவாக்கும் இல்லையா”

“சே சே அப்படி ஒண்டுமில்ல”

“அப்பா வேறு எப்படி கொஞ்சம் விலாவாரியா சொல்லுங்க”

“அதெல்லாம் எப்படி சொல்லமுடியும்.சீ எனக்கு வெக்கமாய் இருக்கு”

இப்படி அந்த உரையாடல் இணைய வானொலியில் ஒலிபரப்பாகியது.இதை பலபேர் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார்கள்.ஆனந்தனுக்கு பொறுக்க முடியவில்லை அறையிலிருந்து வெளியே வந்து மனைவி மாதூரியிடம் சத்தம் போட்டார்.

“இந்த கறமம் புடிச்ச ஒலிபரப்புகளை நான் இருக்கும்போது கேட்கவேண்டாம் என்று உனக்கு எத்தனை நாட்கள்,எவ்வளவு தரம் சொலிப்போட்டன்.பச்சையாக அவன் கேட்கிறான்,இரவு படுக்கையில் என்ன நடந்ததென்று. சே எனக்கு இதை கேட்டு மண்டை வெடிக்குது.

கொரோனா பீதியால் வெளியில் போகாமல்,வேலைக்குப் போகாமல் வீட்டோடு இருப்பது கொடுமை என்றால்,அதவிட பெரும் கொடுமை இந்த வானொலிகளின் கொடுமை.சே சே இது ஒரு வானொலி,இவன் ஒரு அறிவிப்பாளன்.கேவலம் உனக்கு இதை கேட்க கூசவில்லை.”

என்று கூச்சலிட்ட ஆனந்தன் அந்த அலைபேசியை அந்த ஒலிபரப்பை நிறுத்திவிட்டு,

“இந்த வீட்டில் நான் இருக்கும்போது இந்த இணையத்தள வானொலிகளின் சத்தமும், அலறலும் இருக்கக் கூடாது.எத்தனை போன்கள் மூன்று போன்கள்.வைத்துக்கொண்டு மாறி மாறி கனடா,அவுஸ்த்ரேலியா,ஐரோப்பிய நாடுகள் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்ற உயிரை வாங்க வேண்டாம்.எனக்கு இப்போது வெளியிலும் போகமுடியாத நிலை. பாழாய்ப்போன கொரோனா வந்து பாடாய் படுத்துது அதைவிட நீ கேட்கிற இந்த வானொலிகள் கொடுமைப் படுத்துது.உனக்கு கேட்கவேணும் என்றால் உனக்குமட்டும் கேட்கிறமாதிரி சத்தத்தை வைத்து கேளு.பெரிய சத்தமாய் போட்டு எனக்கு கேந்தி வர பண்ணவேண்டாம்.இனி அப்பிடி பண்ணினால் இந்த போனுகள் எல்லாவற்றையும் நிலத்தில் அடிச்சு, உடைச்சு எறிவன் அவ்வளவுதான் சொல்லிப்போட்டன் தெரிஞ்சுக்கோ” என்று சொல்லிவிட்டு சமையல் அறையைவிட்டு அகன்று போனார் ஆனந்தன்.

எரியும் பனிக்காடு

எழுத்தாளர் டேனியல் அவர்கள் எழுதி, இரா முருகவேள் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட எரியும் பனிக்காடு எனும் நூலின் அறிமுகம். இந்தியாவில் 1930களில் ஆனமலை, வால்பாறை, மூணாறு போன்ற பகுதிகளில் ஆங்கிலேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட டீ எஸ்டேட்டுகளில் கொடுமையான முறையில் பணிபுரிய, மழையின்றி வறுமையில் வாடிய விவசாயத் தொழில் புரிந்தவர்கள் கூலித் தொழிலாளிகளாக ஆட்கொள்ளப்பட்டதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட நூல் இது.

இந்த நூலில் திருநெல்வேலி, ஈரோடு, பழனி போன்ற இடங்களில் வானம் பொய்த்து விவசாயம் குன்றி பட்டினியால் வாடிய கூலி மக்களை, தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்ட பிரிட்டிஷ் அரசைச் சேர்ந்த ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களை கொடுமைப்படுத்தி உடலை உறிஞ்சி வேலை வாங்கியதை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டிருக்கிறது. டீ எஸ்டேட்டுகளில் பணிபுரிந்தால், வயிரார உணவும் கை நிறைய பணமும் கிடைக்குமென ஆசை காட்டி, இடைப்பட்ட மேஸ்திரிகளின் மூலமாக கூலிகளாக மக்களை வரவழைத்திருக்கின்றனர், பிறகு அவர்களின் மீது ஏற்பட்ட அதிகக் கடன் சுமையால் பணத்தை திருப்பிச் செலுத்தவும் இயலாமல், அங்கிருந்து தப்பித்துச் செல்லவும் முடியாமல் சிக்கிக் கொண்டு தன்னுயிரை விட்ட கூலித்தொழிலாளிகளின் உண்மை வரலாறு இந்நூல்..

பசியை மட்டுமே கொண்டு பணமில்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் விவசாய மக்களை சிறிது பணத்தையும் ஆசை வார்த்தைகளையும் கொடுத்து பயணச் செலவு, தங்குமிடம், குளிரில் போர்த்திக் கொள்ள கம்பளி என பணமதிப்பிற்கு ஈடாக அளித்தும், டீ எஸ்டேட்டுகளில் பணிபுரிய கூலித் தொழிலாளர்களாக மாற்றங்கொள்ள வைத்து கடனாளியாக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு வருட பணயத்தில் வரும் அவர்கள் மலையில் நிலவும் கடும்குளிராலும், மலம் கழிக்க, துணி துவைக்க, என பயன்படுத்தும் ஓடும் நீரோடைகளிலிருந்து குடிக்கவும் நீரைக் கொள்வதாலும் ஏற்படும் உடல்நிலை பாதிப்பால் வேலைக்குச் செல்ல முடியாமலும் வைத்தியத்திற்கு செலவு எனவும் மீண்டும் கடனாளியாக ஆகியிருக்கிறார்கள். இப்படியாக அடிமைகளாக சிக்கிக்கொண்டவர்கள் தப்பிப் போக வழியின்றி டீ எஸ்டேட்டுகளில் பணிபுரிந்திருக்கிறார்கள். உற்சாகத்தைக் கொடுக்கும் பானத்தை தயாரிக்கப் பயன்படும் கொழுந்து இலைகள், அவற்றைக் கிள்ளி சேகரிக்கும் கூலித் தொழிலை செய்தவர்களின் உயிர் நீத்த உடல்களின் உரங்களிலேயே வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதையே இந்த நூல் காட்டுகிறது.

மிதமாக பெய்த மழையில் வளரும் அதிக அளவிலான கொழுந்து இலைகளே சிறிது வருமானத்தை அவர்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறது. அதிக மழையிலும் கடுங்குளிரிலும் கருகிய இலைகள், பறிக்கப்பட்ட இலைகளின் எடை அளவிற்கேற்ப கொடுக்கப்படும் கூலிகளையும் குறைத்திருக்கிறது. சேறும் சுகதியும் நிறைந்த இடங்களில் ரத்தத்தை உறிஞ்சும் அட்டைப் பூச்சிகளும்

அளவில்லாமல் இருந்திருக்கின்றன. இலைகளைப் பறிக்கும் எஸ்டேட் டுகளில் நடுங்கும் குளிரிலும் மழையிலும் தங்கள் உடம்பை சுற்றிக்கொள்ள ஒரே ஒரு கம்பளியைக் கொண்டும் வீட்டிற்குச் சென்றபிறகு உறங்குவதற்கு முன் அவற்றை அடுப்பில் உலர்த்தி போர்த்திக்கொள்ள பயன்படுத்தியும் துன்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். உடல்நிலை சரியில்லாமல் கூலி வேலைக்கு வர இயலாவிட்டால் அவர்களுக்கு கொடுக்கும் ரேஷன் பொருள்களிலும் அளவைக் குறைத்து, கூலியை குறைத்தும் கருணை இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். ஆணைமலை காட்டுக்குள் தாங்கள் விரும்புவது ஏதும் கிடைக்காமல் வெள்ளையர்கள் கொடுப்பதே வாழ்வென வாழ்ந்திருந்த அவர்களது வாழ்க்கை மிகவும் துன்பகரமானதாக இருந்திருக்கிறது.

கிணறு வெட்டி தூய்மையான நீரை கொடுப்பதிலும், தரமான மருத்துவமனை அமைப்பதிலும், சத்தான உணவுப் பொருள்கள் கொடுப்பதிலும் அக்கறை கொள்ளாமல், கூலிகள் என குறைத்து மதிப்பிட்டு, அவர்களது உயிரை துச்சமாக மதித்து பணத்தை மட்டுமே கணக்குப் போட்டு வருமானத்தை ஈட்டி இங்கிலாந்தில் வாழும் தனது பிரிட்டிஷ் கம்பெனியாரின் பங்குதாரர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். படிப்பறிவே இல்லாத மக்கள் ஆங்கிலேய அரசின் அடக்குமுறைகளை அறியாதவர்களாகவும், அங்கிருந்து தப்பிச் செல்ல வழி தெரியாமலும் கடனாளிகளாக சிக்கி தவித்திருக்கிறார்கள். அப்படியே அங்கிருந்து தப்பி ஊரை விட்டு ஓடி வந்தாலும் நாட்டை முழுதும் ஆளும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்களுக்கு அவர்கள் எங்கு இருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டு மீண்டும் பிடித்துச் சென்று அடித்தே கொல்லுவதற்கும் சிரமமான காரியமாகவும் இருந்திருக்கவில்லை. நோய்த்தொற்றின் காரணமாக இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை அங்கு பணிபுரிபவர்களின் எண்ணிக்கையில் பாதியாக இருந்த எஸ்டேட்டுகளும் இருந்திருக்கின்றன. உடல்நிலை சரியில்லாமல் அங்கிருந்து தப்பிச் சென்றவர்கள் செல்லும் வழியிலேயே கடும் குளிரினால் மாண்டு போயிருக்கிறார்கள். மீண்டும் கூலிகளை கீழேயிருந்து மலைப்பகுதிக்கு அழைத்துச் செல்ல தடையாக இருக்கும் என்பதால் வெள்ளையர்களுக்கு உதவியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கும் போலீஸ்காரர்களால் இறப்புச் செய்திகள் மறைக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது.

“நீர்இன்று அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்

வான்இன்று அமையாது ஒழுக்கு.’

எனும் வள்ளுவரின் வரிகள் இந்த நூல் சொல்லும் வரலாற்றில் நினைவுக்கு வருகிறது. பணப்பற்றாக்குறையால் கடன்பட்டு பட்டினியில் வாடும் குடும்பங்களில் கணவன் தன் மனைவியை வெள்ளையர்களுக்கு விட்டுக் கொடுக்கும் பொழுது முறையற்ற வழியில் அவர்களிடமிருந்து பணத்தைப் பெற்று ஓரளவு வசதியாக உயிர் வாழ முடிந்திருக்கிறது..வயிற்றுக்கு உணவின்றி வாழும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள் தவறு என்ற எல்லைக்கே வராமல் உயிர் வாழத் தேவையான பணத்தைப் பெற, கிட்டும் வாய்ப்பை பயன்படுத்திக்கொண்டு குற்ற உணர்வின்றியும் சிலர் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஒழுக்கத்தின் சீரழிவாக நம் நாட்டில் கருதப்படும் மேல் நாட்டுக் கலாச்சாரத்தைப் போன்றே எஸ்டேட்டுகளின் பணிபுரிந்த அக்கால கூலித் தொழிலாளிகளும் மழையின்றி ஒழுக்கமற்ற நிலையில் வாழ தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

எஸ்டேட்டுகளில் பின்னாளில் தகுதியான மருத்துவரை பணியமர்த்தியதற்கு காரணமாக கீழே இருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் மலை மேலே வந்து இங்கு நடக்கும் நிலைகளை அறிந்து

போராட்டம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டால் பிரச்சனையாகிவிடும் என்பதால், அவர்களது கண்களை மறைக்க தகுதி வாய்ந்த மருத்துவரை பணியில் அமர்த்தியிருப்பதாக சொல்லப்படும் காரணங்கள் நாட்டுக்காக போராடி உயிர் நீத்த தியாகிகள் பெற்றுக்கொடுத்த விடுதலையின் அவசியம் இருந்ததை இக்கால பிள்ளைகளுக்கு புரிய வைக்கும் படி இருக்கிறது. நம்மை நாமே ஆட்சி செய்ய வாய்ப்பு அமைந்தது விடுதலையை பெற்றிருப்பது எவ்வளவு உணர்வு பூர்வமானது பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது என்பதை பொறுப்புடன் புரிந்துகொள்ள அவசியமானதாக இந்த நூல் நமக்கு விவரிக்கிறது.

ஊட்டி கொடைக்கானல் போன்ற பகுதிகளிலுள்ள மலைப்பிரதேசங்களில் பெய்யும் மழையானது, நிலத்தில் அதிகப்படியாக உறிஞ்சப்படுவதற்கு ஏதுவாக, புற்களை அதிகமாகக் கொண்டு அவ்விடங்கள் சோலைக்காடுகளால் நிறைந்தவை. இக்காடுகளின் அழிவால் நிலத்தில் உறிஞ்சப்படாத நீர், நிலத்தடி நீரையும் பாதித்து, நிலச்சரிவையும், வெள்ள பெருக்கத்தால் அழிவையும் உண்டாக்குகிறது. நம் நாட்டில் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே இவ்வகைக் காடுகள் இருக்கின்றன என்பது சிறப்பானது. இந்தியாவிற்கு குடியேறிய பிரிட்டிஷர்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள தனது வியாபார பங்குதாரர்களுக்கு அதிக பொருளீட்டி கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இந்த காடுகளை எல்லாம் டீ எஸ்டேட்டுகளாக மாற்றி, மழையின்றி வறுமையில் வாடிய ஏழை மக்களை, தமிழ்நாட்டில் நாயக்கர்கள் போன்ற நிலக்கிழார்களிடம் பண்ணையாட்களாக வேலை செய்வதற்கு பதிலாக எஸ்டேட்டுகளில் கூலிகளாக பணிபுரிந்து நிறைய பொருளீட்டலாம் என ஆசை காட்டி அடிமைபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

வெள்ளையர்களை வெளியேற்றிய பிறகு, மக்களுக்கு அவ்வகையான கொடுமைகள் இல்லை என்றாலும், இயற்கையான சோலைக் காடுகளின் மீது அவர்கள் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களை நகரமயமாக்கல் பொருட்டு எஞ்சியிருக்கும் காடுகளையும் அழித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வெளிநாட்டு மரங்களின் வரவு, மேய்ச்சல், நெருப்பு, போன்றவையும் காரணங்களாக அமைந்து இச்சோலைக் காடுகளின் பரப்பளவில் குறைந்து கொண்டிருப்பதை சமூக மற்றும் வனவியல் ஆராய்ச்சி சங்கங்கள் சமீபத்திலேயே கண்டறிந்து அரசுக்கு நடவடிக்கை எடுக்க கோரிக்கைவிடுத்துள்ளது. வனத்திலுள்ள பல்லுயிர் பெருக்கத்தின் தேவைகள் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதவை என்பதை உணர்த்தி, மரங்களின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்து சோலைக் காடுகளின் பரப்பளவை அதிகரிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பதின் அவசியத்தையும், நம் பிள்ளைகள் வாழ இருக்கும் வருங்காலத்திற்கு அவர்களது சொத்தாக சோலைக் காடுகளை மீட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய விழிப்புணர்வையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. உடலுக்கு நன்மை பயக்கும் “கிரீன் டீ” எனும் ரம்யமான பானத்தின் வரலாறாக எழுதப்பட்ட “ரெட் டீ” எனும் நூலின் தமிழாக்கமான, “எரியும் பனிக்காடு” அனைவரும் அறிய வேண்டிய வரலாற்றுப் பதிவு நூல்.

எரியும் பனிக்காடு (Red tea) பி எச் டேனியல்

தமிழில்: இரா முருகவேள்

பதிப்பகம். : பொன்னுலகம்

பக்கங்கள். : 334

விலை. : ₹ 237

● சா. கா. பாரதி ராஜா

மஞ்சள் நிலா

சிலையாக நிற்கும்
முட்களின் மேல்
பூசுகிறாய்
மஞ்சளை!

அந்த
முட்களின் மேல்
பூத்திருக்கிறாய்
மஞ்சள் ரோஜாவாக!

சூரியக் குழந்தை
கதிர் விரல்களால்
வட்டத்தைத் தாண்டியும்
தீட்டியிருக்கிறது
மஞ்சள் நிறத்தை!

அமைதியான இரவில்
புத்தரோடு தியானிக்கும்
மலைகளும் மரங்களும்
விடியலில்
ஞான காட்சி
தருகின்றன

பகலெல்லாம்
பாடித் திரிந்த
பறவைக்கு
மஞ்சள் நிலவொளி தான்
வாசற் கதவு!

நிலவே!
ஒரு மயிலைப் போல்
தோகை விரிக்கிறாய்!
ஆயிரம் கண்களாய்
நட்சத்திரங்கள்!

அலைபேசியில்
அமிழ்ந்து போன
குழந்தைகளை..
வாசலில் வந்து
விளையாட அழைக்கிறாய்
மஞ்சள் நிலவே!

உன்னை ரசிக்க
கவிஞர்களுமில்லை
குழந்தைகளுமில்லை
கண்ணீர் வடிக்கிறாயோ?
மஞ்சள் நிலவே!

தனிமை கொடுமையால்
நீயும் தூக்கில் தொங்குகிறாய்
அலைபேசி கோபுரத்தில்!

சன்னலைத் திற!
இறங்கி வந்திருக்கிறது
நமக்காக நிலா!

● கவிதையின் ரசிகன் ஷாசின்

நினைவுகள் அழிவதில்லை

விழிகளில் இதயக் கண்ணீருடன் காலம்
முழுதும் உன்னோடு பயனிக்கின்றது..!!!

நினைவுகளையும் சுமந்து ஏக்கங்கள்
நிறைந்த நாள் முழுதும் காதல் கை
கூடுமா என்ற எதிர்பார்ப்புடன்..!!!

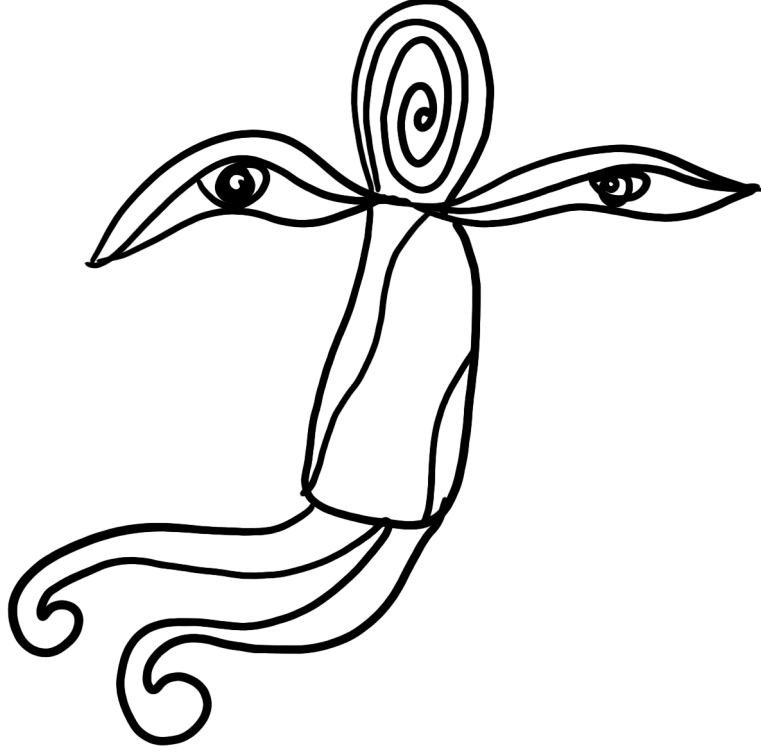
ஒன்றோடு ஒன்றாய் பயனித்த
நினைவுகளும் உன் புன்னகை தந்த
வார்த்தைகளும் தினமும் நினைவில்
வந்துச் செல்கின்றது..!!!

தனிமையில் வாடுகின்றேனே இது
என் விதியா என்னோடு கடைசி வரை
தொடர்வாயா இல்லை நினைவுகளையே
தந்து விட்டுச் செல்வாயா..!!!

ஏக்கங்களுடன் வாழ்ந்து
கொண்டிருக்கிறேன் என்றும் நினைவுகள்
அழிவதில்லை..!!!

● அய்யனார் ஈடாடி

துயரங்களை சுமக்குமவன்
துடைத்தெறிய வழிதேடி
ஓர் விடியலைக் காண்கிறான்
கடவுளை கட்டி அணைத்துக் கொள்ள
ஆசைப்படுகிறான்
தனிமையை மனம் நாடுகிறது
குறுகிய பாதையில்
மெல்ல நடந்து செல்கிறான்
வெயிலின் முகந்திறக்காமல்
விடிந்திருக்கும் பொழுதில்
குளம்நிரம்பியோடும்
தாமரைக்குளத்தில்
பூத்திருக்கும்
ஓர் தாமரைப்பூ
வான் உதிர்த்து விடும்
வண்ண துளிகளில்
நீராடுவதைக் கண்டதும்
தானும் நீராடுகிறான்
சிறுசிறு மீன்குஞ்சுகள்
அவனை அப்பிக்கொண்டு
அவன் உடலை இதமேற்றுவதை
அறிகிறான்;
அவன் இளமனதும்
மௌனத்தில் குளிர்வடைந்து
நீரோடு நீராய் சென்று விட்டது..

அப்பா

சிலுவைமுத்துவின் மகன் சேவியரை முன்னாடியே யேசுதாசனுக்குத் தெரியும். அதனால் அவனை வரவேற்று அமரவைத்துக் கதைத்தார்.

அங்கிள்! நானொரு முக்கியமான தகவலோடு வந்தனான். அதாவது.. உங்களின் மருமகன் விக்டர்தான் என்னை அனுப்பினவர். அவர் உங்களின் மகள் ரீட்டாவோடு சமாதானமாகி.. சேர்ந்துவாழ விரும்புகின்றாராம்.

காதில் விழுந்த இந்த வார்த்தைகளை நம்பமுடியாதவராக யேசுதாசன் விழித்தார்.

விளையாடாதீங்க சேவியர்.

இதிலை விளையாட்டு என்ன இருக்கு. சத்தியமாய் இது உண்மை.

யேசுதாசனின் மனத்துள் தோன்றிய படபடப்பை வெளியால் தெரியாதவாறு அடக்கியபடி எதிரில் இருக்கும் சேவியரைச் சந்தேகத்துடன் ஏறிட்டு நோக்கினார்.

அவர் என்னசொல்லி அனுப்பினவர் திரும்ப ஒருக்கால் சொல்லுங்க..

உங்கடை மகளிடம் மன்னிப்புக்கேட்டு.. அவவோடு சேர்ந்து குடும்பம் நடத்த அவர் தாயாராக

இருப்பதாகச் சொல்லச் சொன்னவர்.

சற்றுநேரம் யோசித்தபின்..

இதை நம்பலாமா..

என்றார் யேசுதாசன்.

சரி நான் போய் உங்கடை மருமகன் விக்டரிட்டை உன்ரை மாமனார் யேசுதாசன் நம்பமாட்டன் என்கிறார் என்று சொல்லிவிட்டுமா.

என்று கூறியவாறு இருக்கையைவிட்டு எழுந்த சேவியரின் கையைப் பற்றிக்கொண்ட யேசுதாசன் அவரைத் தடுத்து அமரவைத்தார்.

என்ன தம்பி! இதுக்கெல்லாம் கோவிச்சுக் கொள்ளலாமா. இப்படியான வார்த்தைகள் என்றை காதிலை விழாதா என்று ஏங்கித் தவித்தவன் நான்.

இதே யோசனையாலை மனம் வருந்தி நோயுற்றுப்போன அப்பாவான எனக்குத் திடீரென நீர்வந்து இந்த நல்ல செய்தியைச்சொல்ல நான் அதிர்ந்துபோனன்.

நல்லது அங்கிள். ஆனால் இதிலை ஒரு அலுவலருக்குது. அதாவது.. நீங்கள் ஒருக்கால் உங்கடை நண்பர்கள் சிலரோடை சென்று.. மருமகனை வாரும் வீட்டுக்கு என்று அழைக்கவேணுமாம். இது விக்டரின்ரை விருப்பம்.

என்று சேவியர் சொல்லவும்.. சற்றுக் கோபங்கொண்ட யேசுதாசன் தன்னை ஒருவாறு சமாளித்து மனதைத் தைரியப்படுத்தியவர்..

தம்பி! அண்டைக்கு நான் கெஞ்சிக்கேட்டும் கேளாது அலட்சியப்படுத்திவிட்டு வீட்டைவிட்டுப் போனவர் தானாகத் திரும்பிவருவது கௌரவக் குறைவு என்று நினைக்கிறார்போலும்.

நாலு மனிதர்களின் சாட்சியோடை நான்சென்று அவரை அழைத்து வரவேண்டும். என்பதுதானே அவரின் ஆசை.

என்று யேசுதாசன் சொல்லவும்.

இதிலை தவறென்ன இருக்கிறது. நீங்கள்போய் அழைப்பதுதான் சரியென்று நானும் நினைக்கிறன். நண்பன் விக்டரின் விருப்பம் நியாயமானது தானே..

சற்றே தங்கியவர்..

இதிலை எனக்கு ஒன்றும் குறைச்சலில்லை. என்றை மகள் மீண்டும் தனது கணவரோடை சேர்ந்து வாழவேண்டும் என்பதுதானே என்றை விருப்பமும் ஓயாத பிரார்த்தனையும்.

அது நிறைவேறப்போகுது. நாளைக்கே பின்நேரம் நான் உம்மடை வீட்டுக்கு இரண்டு நண்பர்களோடை வருவேன். நீர் மருமகன் இருக்கிற இடத்துக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போவீரா.

என்று யேசுதாசன் கேட்கவும்..

மெத்தச்சரி. நான் வந்தவேலை வெற்றியாய் முடிந்தது.

என்ற சேவியர்..

நீங்கள் என்றை வீட்டுக்கு வரத்தேயில்லை. எதற்கும் எனது மோபிள் நம்பர் இதுதான். குறித்துக் கொள்ளுங்கள். வரும்போது அடியுங்கோ.. நான் நண்பன் வீக்டரின் இடத்தில் இருந்து நீங்கள் வரவேண்டிய நோட்டை விளங்கப்படுத்தி அங்கை உங்களை வரவழைக்கமுடியும்.

என்ற சேவியர் யேசுதாசனின் கையைப் பற்றிக்குலுக்கிச் சிரித்தமுகத்தோடு விடைபெற்றுச் சென்றான்.

யேசுதாசன் பிறந்து வளர்ந்ததும் திருமணம் முடித்ததும் யாழ். தீபகற்பத்தில் ஒன்றான காரைநகராகும். அங்கு நிறுவப்பட்டு அக்காலத்தில் இயகிவந்த நோர்வே நாட்டின் «சீநோர்» நிறுவனத்தில் இவர் பணிபுரிந்ததால் தனது மனைவியார் நோர்வேயோடு நோர்வேக்கு இலகுவாகப் புலம்பெயர்ந்தார்.

இங்கு பலதொழில்கள் புரிந்ததால் அதன்மூலம் அனுபவங்களைச் சம்பாதித்துக் கொண்டவர்.. இப்பொழுது வீடுகளை வாங்கிவிற்கும் நிறுவனமொன்றில் தரகர் வேலையில் இருக்கின்றார். இதனால் பணவரவு மிக்கவராக மாறிவிட்டார். இவரின் மூத்தமகள் திரேசி துறவுபூண்டு கன்னியாஸ்திரியாகி மதசேவையில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டு.. வத்திக்கான் நாட்டில் வாழுகின்றார்.

பாசத்துக்குரிய இவரின் மகன் அலோசியஸ் கடற்தொழிலில் விருப்பங்கொண்டு அதுகுறித்துக் கற்றுத்தேறி மீன்பிடிப் படகில் மாலுமியாக வேலை செய்தபோது நடந்த விபத்தில் மரணமானான். கடைசி மகள் ரீட்டா நரம்பு தசை மருத்துவ நிவுணராகப் பணியாற்றி வருகின்றார். யேசுதாசின் தாய்வழி மருமகனான வின்சன் வீக்டரை இவர் தனது மகள் ரீட்டாவுக்குத் திருமணம் முடித்துவைத்தார்.

விக்டர் கடற்தொழில் அமைச்சின் படகுச்சேவைத் திணைக்களத்தில் தொழில் நுட்பநிபுணராகப் பணிபுரிபவர். நல்ல சம்பளம் பெறும் உத்தியோகத்திலிருக்கும் விக்டர் தனக்குத் தாய்வழி மருமகன். தனது பெரும் சொத்துக்கு ஒரேவாரிசான தன்மகள் ரீட்டாவை வைத்துப் பாதுகாத்துக் குடும்பம் நடத்தத் தகுந்த அடக்கமான பிள்ளையவன். என்றெல்லாம் தனக்குள் கணக்குப்போட்ட யேசுதாசன்..

மிகவும் முயன்று மகளின் சம்மதத்தைப் பெற்று.. முடித்துவைத்த கலியாணம் நீடித்து நிலைக்காது குழம்பிப் பிரிவினையில் முடிந்ததே என்ற வருத்தத்தில் தவித்தவருக்கு.. மருமகன் திரும்பிவந்து ஒற்றுமையாகி மணவாழ்வைத் தொடரவிரும்புவதாகத் தகவல் அனுப்பியது மட்டற்ற மகிழ்வை உண்டாக்கிவிட்டது. விக்டரின் இளரத்தம் தப்புதலான தவறுகளைச் செய்யுமாறு தூண்டியதால் அவன் இத்தனை காலமும் திசைமாறி அலைந்துவிட்டான். அவனது அலுவலகத்தில் சிற்றூழியராய் பணிபுரியும் பிறநாட்டுப் பின்னணியைக்கொண்ட வெள்ளை நிறப்பெண் வலண்டினா என்பவள் தனது பேரழகால் விக்டரை வளைத்துத் தன்வசப் படுத்தியதால்..

ரீட்டாவுக்கும் அவனுக்கும் மனமுறிவு ஏற்பட்டுச் சச்சரவுகள் தோன்றி நாளாக மேலுமது முதிற்சியுற்று குடும்பப் பிரிவினையாகியது யேசுதாசனுக்குப் பெரும் கவலையாகிப் போனதால் ரீட்டா அவருக்கு ஆறுதல்கூறும் மகளாக மாறினாள். நித்திய குடிகாரனாகிய கணவனைப் பிரிந்தது ஒருவிதத்தில் நிம்மதி என்று எண்ணியவள் தனது வேலையில் சிரத்தைகாட்டிப் பதவியுயர்வு பெற்று மகிழ்வோடு வாழுகின்றாள்.

விக்டரின் ஆட்டமும் பாட்டமும் அதிகநாட்கள் நீடித்து நிலைக்கவில்லை. தனது சேமிப்புப் பணம் அத்தனையையும் ஆசைநாயகியான வலண்டினாவுக்கும் அள்ளிக் கொடுத்துச் செலவுகள் செய்தபோதும் அடங்காது அவள் தினமும் தற்கவாதங்களைத் தொடங்கி விக்டரை மட்டமாகப்பேசி ஆத்திரமூட்டினாள்.

அன்று.. இருவரும் குடித்துவிட்டு உரத்துச்சத்தமிட்டும் பாத்திரங்களை உருட்டியும்.. எறிபட்டும் பெருத்த ஓசையை எழுப்பிக் கூக்குரலிட்டு அவர்கள் பண்ணிய அட்டகாசத்தைப் பொறுக்கமுடியாது அந்தத் தொடர்மாடியில் வசிக்கும் வீட்டினர்கள் காவல் துறையினருக்கு அறிவிக்கவே.. அவர்கள்வந்து இருவரையும் அழைத்துப்போய் விசாரித்து எச்சரிக்கை செய்தபோது.. தனக்கு இவரோடு சேர்ந்து வாழ்வதற்கு விருப்பமில்லை என்றும். இவரொரு படுமோசக்காரர் ஏற்கணவே கலியாணம் செய்தவர். அந்தச்செய்தியை மறைத்து என்னை மணம்முடிக்க விரும்புவதாக ஆசைவார்த்தைகளுக்கூறி என்னை அனுதினமும் அனியாயப்படுத்திவிட்டு ஏமாற்றியவர் என்றும்.. எனது வேண்டுகோள் யாதெனில் இவரை எனது வீட்டிலிருந்து உடனடியாக வெளியேற்றி விடுங்கள் என்பதாகும்.

என்றெல்லாம் வலண்டினா கூறியபோது விக்டர் எதுவும் பேசாது தலை குனிந்தபடி நின்றான். அவன் குடித்திருந்த மதுபானம் மயக்கத்தை மூட்டியதால் தள்ளாடியவன்.. தனக்கு முன்பாக இருந்த மேசையைப் பற்றிப் பிடித்தான். பொலிசார் அவர்கள் இருவரையும் இழுத்தச்சென்று வண்டியில் ஏற்றிவந்து வீட்டில் இறக்கியதோடு.. விக்டர் விடிந்ததும் இந்த வீட்டைவிட்டு வெளியேறவேண்டும் என்று மிரட்டி.. அதற்கான எழுத்துமூலக் கட்டளையையும் கொடுத்துவிட்டு அங்கிருந்து அகன்றனர்.

தங்குவதற்கு இடமற்ற விக்டர் இப்பொழுது உணவு விடுதியொன்றில் அறையெடுத்து அதில் தங்கியுள்ளான். எந்தவிதச் சேமிப்பும் அற்றதனால் பெரிதும்முயன்று.. வங்கியில் கடன்பட்டே தனது வாழ்க்கையை ஓட்டுமிவன். குடிப்பதைக் கைவிட முடியவில்லை. தினமும் அவனுக்குப் பெருந்தொகை காசுதேவைப்பட்டது. குடித்துவிட்டுக் காரையோட்டிய குற்றத்திற்காக அபராதம் கட்டியதோடு சாரதிப்பத்திரத்தையும் இழந்துவிட்டதால் காரைவிற்ப்புவிட்டான். அதனால் கிடைத்த பணமும் கைச்செலவிற்கு கரைந்துவரலாகின.

இந்த நிலையிற்றான் தனது மாமனாரிடம் சரணடைந்து ரீட்டாவோடு சமாதானம் செய்து அவன் வாழவிரும்பினான். அதனாற்தான் தனது நண்பன் சேவியரைத் தூதுவிட்டான். அதுபலித்ததாக நண்பன் கூறவே.. மகிழ்ந்து நிமிர்ந்த விக்டர் மாமனாரின் வரவுக்காகக் காத்திருந்தான். செய்தியை அறிந்த ரீட்டா தகப்பனாரிடம் சென்று.. அவரோடு சேர்ந்துவாழ எனக்கு விருப்பமில்லை. தயவுசெய்து அவரை அழைத்துவரும் எண்ணத்தை நிறுத்திவிடுங்க. அவராக இங்கை வரும் முன்னால் நான் அவரோடு சேர்ந்து வாழவிரும்பவில்லை என்ற செய்தியை அறிவித்துவிடுங்க.

என்னம்மா இது.

என்று கூறியவர் பதறவே..

நிதானமாய் கேழுங்க அப்பா! என்னட்டை உனக்கு இதிலை சம்மதம் தானா என்று ஏற்கணவே நீங்கள் கேட்டிருக்கவேண்டும்.

அதிர்ச்சியுடன் அங்கிருந்த ஆசனத்தில் குந்தியவர்..

யேசுவே! என்னசோதனை இது.

என்று முனங்கவே..

ஒருநிமிட மௌனத்துக்குப்பின்பு ரீட்டா கதைத்தாள்.

மணம்முடித்துச் சிலநாளில் என்னைச் சலனமுற வைத்துவிட்டு அந்த வெள்ளைதோல் சிங்காரியிடம் போனாரோ.. அன்றிலிருந்து அவர் பேசின பேச்சுக்கள்.. என்னையவர் நடத்தினவிதம் எல்லாம் துண்டுதுண்டாய் என்னை வெட்டிப் போட்டதற்குச் சமம்.

உனக்கு வலண்டினாபோலத் துடையில்லை. இடுப்பில்லை. மார்பு இல்லை. நீபெண்ணா.. பாலியல் உணர்ச்சியற்ற மரப்பொம்மையடிநீ.

நான் காத்திருக்க நீயோ.. படித்துக்கொண்டு இருக்கிறாய். உன்னை அடித்து இழுத்துவந்து கிடத்தாமல் விட்டிட்டன்.

உன்ரை செல்வத்தையும் செல்வாக்கையும் கூட்டிப்பெருக்கிக் குப்பையிலைபோடு. நாயே! நீயெனக்கு வேணாம் நான் வலண்டினாவிடம் போகிறேன்.

என்றெல்லாம் மட்டமாகப் பேசியவர் சிகரற்றை உறுஞ்சியிழுத்து என்ரை முகத்திலை உமிழ்ந்தவர்..

அவர் கத்திப்பேசியதில் நீங்களும் அம்மாவும் ஓடிவந்து அதிர்ச்சியடைந்து பார்த்தபடி நின்றதை யெல்லாம் மறந்துவிட்டீர்களா அப்பா!

என்றுகேட்ட ரீட்டா விசும்பியழவே..

வேணாமம்மா அழாதை. விக்டரின் தொடர்வை நிறுத்திவிடுவம்.

என்று நிதானமான தீர்மானத்தோடு யேசுதாசன் கூறினார்.

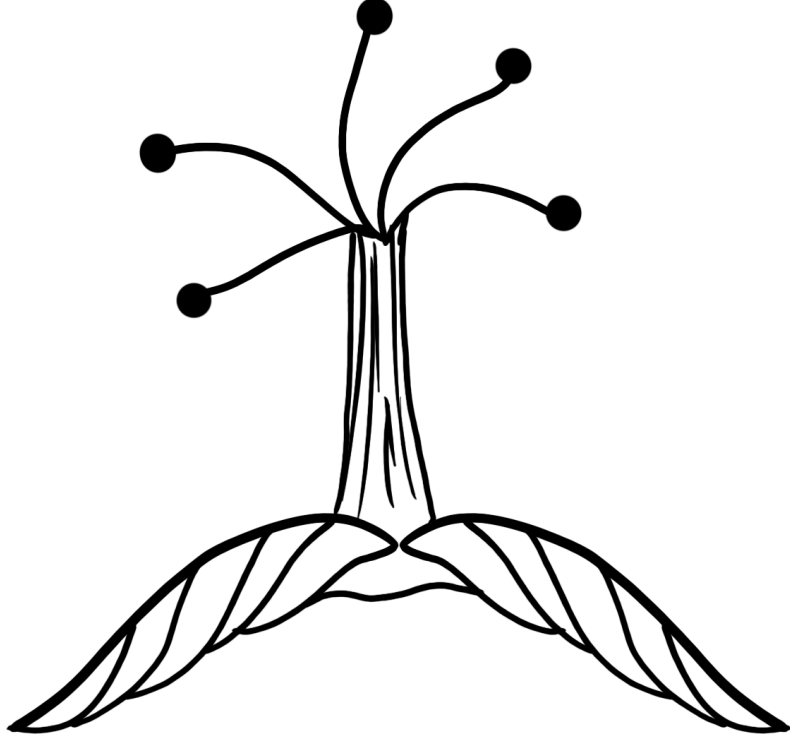
மாமாவருவார் வருவாரெனக் கடிகாரத்தைப் பார்த்தவாறு இருந்த விக்டரைப் பார்த்துச் சேவியர் சொன்னான்.. யேசுதாசன் போண் பண்ணினவர் அவர் வரமாட்டாராம். ரீட்டா உன்னை ஏற்கமாட்டாளாம். என்று சொல்லவும்.. தலையில் கைவைத்து விக்டர் தாழ்ந்த குரலில் குழறினான்.

● ராகவபிரியன்

பொய்த் தண்ணீர்

எனது சமீப வாழ்வின் பக்தி
வயல்வெளி
வெடித்துக் கிடக்கிறது..
சமூக பந்தாவிற்றாக வாங்கிய
ஜீனி அட்டையை அரிசி அட்டையாய்
மாற்ற முடியாத..
ஆயிரங்களை இலவசமாகப் பெற
முடியாத
தமிழ் அர்ச்சனைப் புலம்பல் புற்கள்
முனை காய்ந்து பாதங்களைக்
கிழிக்கிறது..
பட்டையோ நாமமோ ஆகமமோ
பயிற்சியோ
தாங்கி வந்த மழை பொய்த்த
இந்நாட்கள்
கூரையற்ற என் பக்திக் குடிசையில்
சோவெனக் கொட்டுகிறது..
என் குடிசையே கோவிலென வாழும்
பொழுதுகளின் வாளியில்
அப் பொய்த்தண்ணீர் அள்ளி
வயலில் கொட்டுகிறேன்..
வாளித் தண்ணீரால் வயற் வெடிப்பை
அகற்றுவதென்பது ஆற்றவொனாத்
துயரம்..
நாளைய என் பக்தி வயல்
நிலாவில்
பச்சைப் பசேலென செழித்து
ஆன்மக் காற்றில் தலையசைக்கும்
அற்புதங்களை
அறிவிக்கப்பட்ட இலவச
வாக்குறுதிகளென
நம்பிக்கொண்டிருக்கிறேன்..
நம்பிக்கை தானே பக்தி..
விளைச்சல் கடினமெனத் தெரிந்தும்
நாத்திக விதைகளை

வயலெங்கும் மானாவாரியாகத் தெளித்த
இந்நாட்கள்
பறவைகளாய் வயலெங்கும் பறந்தமர்ந்து
மணி மணியாய் நெல் ஓசைகளை
கோவிலின் மணியோசையென கனத்திருந்ததை
அலகில் கவர்ந்து செல்வதென்பது
காலத்தின் கொடிய ஒப்புமுடியா கொடுமை..
பூணூல் அணிந்த ஆன்ம விவசாயி
வயலில் இருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்ட
வெள்ளாமையின் கதி
இலவச ஒளிப் பெட்டியாய்
துயரமுடன் மூலையில்
கிடத்தப்பட்டிருக்கிறது..
அதன் மீதான சிலந்தியொன்று
சிந்தும் முதலைக் கண்ணீரால்
பூச்சிகள் மரணம் மீறி
சிகரம் தொடுகின்றன..
இதுவும் கடந்து போகுமெனும்
உயர் ரக நெல் விதைகளை
யாகத்திலிருந்து தோன்றிய தேவனின்
வெள்ளிக் குவளைகளில்
நிரப்பியிருக்கிறேன்..
கௌசல்யைக்கும் கைகேயிக்கும்
மிடறுகளொன்றும்
சுமித்திரைக்கு மீந்திருக்கும் மிடறு சேர்த்த
இரண்டுமென பருகத் தந்திருக்கிறேன்..
குவளையின் மிடறுகள் பயிர் கடனென
தள்ளுபடி செய்யப் படாதவைகளென்பதால்
பக்திப் பயிர் வளர்ந்தே தீருமெனும்
தீர்க்கமுடன்..
அடுத்த ஐந்தாண்டுகளின் வனவாசத்திற்காக
என் வயல்வெளியைப் பூட்டிவிட்டு
வெளியேகுக்கிறேன்..
பக்தி விளைந்திருந்தால் கொஞ்சம்
சொல்லிவிடுங்கள்..
புட்பக விமானமேறி பறந்து
வந்துவிடுகிறேன்..

● நேசன் மகதி

நினைவுகளை பிரதி எடுப்பவர்..!

தேநீர்கடை ஒன்றில்
பார்த்து நலம் விசாரித்துவிட்டு
இறந்துபோன அப்பாவுடனான நிகழ்வு ஒன்றினை
நினைவுக்கு கொண்டுவந்து அப்பாவை பெருமையாக
சொல்லிவிட்டு
டீக்கு காசுகொடுத்திட்டேன் தம்பி நீங்க
கொடுக்கவேண்டாமென சொல்லிவிட்டு நகர்கிறார்
அப்பாவின் நண்பர் ஒருவர்
அப்பாவே நேரில் வந்துவிட்டுப்போனதாய்
ஒரு உணர்வு எனக்குள்ளே..